

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/87/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010230
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813010230.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júna 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaní :

1./ C. E. st., nar. XX.XX.XXXX vo H. U. F., trvale bytom L. XXX, okr. Vranov nad Topľou, prechodne bytom E. D., T. č. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou,

2./ C. E. ml., nar. XX.XX.XXXX vo H. U. F., trvale bytom E. D., T. č. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou,

sa uznávajú za vinných, že

1./ obžalovaní spoločne dňa 13.11.2011, v čase okolo 15:00 hod., v obci E. D., na Ul. E., v okrese Vranov nad Topľou, neoprávnene vstúpili na riadne oplotený dvor rodinného domu označeného p. č. XXX/XX, majiteľky H. C., ktorá sa v uvedenom čase nachádzala vo vnútri domu spolu so svojimi synmi C. C. a K. C. a tiež kamarátom C. C. - D. R. a to takým spôsobom, že obaja obžalovaní pešo prešli s hlasitým krikom po dvore najprv ku vchodovým dverám domu, kde po chvíli prešli k prístavbe domu, ku tzv. letnej kuchyni a tam začali obaja rukami búchať a nohami kopať do vstupných dverí kuchynky, kde sa hlasito dožadovali otvorenia dverí, pričom bolo zrejmé, že sa dožadujú C. C. a D. R., kde konkrétne obžalovaný C.U. E. st. držiac v ruke železnú tyč, ktorú si priniesol so sebou, kričal slová : „Boha, vydzice von, naj vás pozabíjam s totu tyčku,“ kde po krátkej chvíli k ním prišla poškodená H. C., ktorá C. E. st. povedala, aby odložil železnú tyč na zem, ktorý ju aj uposlúchol a tyč odhodil, kde následne menovaná vyzvala viackrát slovne svojho syna C. C., ktorý sa nachádzal vo vnútri kuchynky spolu s D. R., aby otvoril dvere, kde syn ju po chvíli poslúchol, dvere otvoril, avšak následne po otvorení dverí vošli obaja obžalovaní do vnútra kuchynky a tam C. E. st. ihneď rukami schytil pod krk C. C., ktorého telom pritlačil o vstupné dvere a držiac ho takýmto spôsobom pod krkom, sa ho dožadoval vysvetlenia, či ublížil jeho synovi F. E., ktorý medzitým došiel na uvedené miesto a vysvetlil otcovi, že tento mu neublížil, avšak ukázal na D. R., ktorý sa nachádzal taktiež v uvedenej kuchynke, kde po tomto obaja obžalovaní ihneď napadli D. R. takým spôsobom, že ho bili rukami do rôznych častí tela, po chvíli C. E. st. držiac D. R. svojimi rukami za oblečenie vyviedol z kuchynky na dvor, kde následne sa D. R. podarilo utiecť z dvora preč, pričom takýmto konaním vzbudili títo páchatelia u poškodeného C. C. a D. R. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a tiež spôsobili zranenia D. R. s dobou liečenia podľa lekárskej správy do 7 dní,

2./ dňa 13.11.2011, v čase okolo 16:00 hod., v obci E. D., na Ul. F., okr. Vranov nad Topľou, držiac v ruke železnú tyč, neoprávnene vstúpili na dvor rodinného domu označeného p. č. XXX/XX a niekoľkokrát zabúchali na vstupné dvere, kde po otvorení dverí obyvateľmi domu, manželmi C. R. a G. R., sa týmto slovne vyhrážali zabitím a vulgárne im nadávali a po ústnej výzve zo strany manželov R., aby opustili pozemok, títo ešte viac vystupňovali svoje vyhrážky, odmietli opustiť pozemok a dožadovali sa

informácie, kde sa nachádza ich syn L. R., čím takýmto konaním vzbudili u manželov R. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

t e d a

obaja obžalovaní v bode 1. rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - násilím, hrozbou bezprostredného násilia a z osobitného motívu - z pomsty ,
- spoločný konaním inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - násilím, hrozbou bezprostredného násilia a z osobitného motívu - z pomsty,

obaja obžalovaní v bode 2. rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - násilím, hrozbou bezprostredného násilia,
- spoločný konaním inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - násilím, hrozbou bezprostredného násilia a z osobitného motívu - z pomsty,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní v bode 1. a 2. rozsudku

- pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona - § 138 písm. d) Trestného zákona a § 140 písm. b) Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
- pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný C. E. st., nar. XX.XX.XXXX

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods.1 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 7 (siedmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté

a/ trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.06.2013, sp. zn. 10T 4/2012, doručeným obžalovanému dňa 19.06.2013 a právoplatným dňa 28.06.2013, ktorým bol obžalovanému podľa § 213 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m), § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsiatich) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 od. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov a ktorým bol zároveň zrušený aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 3 T 4/2012 zo dňa 16.02.2012,

b/ trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.09.2013, sp. zn. 1 T 79/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2013 a ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 353 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov,

výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný C. E. ml., nar. XX.XX.XXXX

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.08.2014, sp. zn. 12 T 153/2014, doručeným obžalovanému dňa 17.09.2014 a právoplatným dňa 26.09.2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 183 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 od. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona podmiennečne odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným C. E. st. a Jánovi E. ml. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obaja obžalovaní urobili vyhlásenie o svojej nevine.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom oboch obžalovaných, poškodených C.U. C., D. R., H. C., G. R., C. R., prečítaním svedeckej výpovede splnomocnenej zástupkyne zdravotnej poisťovne UNION a.s., oboznámením zápisníc o konfrontácii medzi jednotlivými obžalovanými na jednej strane a poškodenými H. C., G. R., C. R. a C. C. na strane druhej, prečítaním znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie na poranenia poškodeného D. R. ako aj listinných dôkazov, na základe čoho súd zistil nasledovné.

Obžalovaný C. E. st. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v uvedený deň 13.11.2011 k nim domov prišiel sused D. R., po ktorého príchode mu syn, svedok F. E. oznámil, že ho poškodení R., poškodený C. a svedok R. zbili v posilovni, v ktorej sa nachádzalo aj nejaké dievča, takisto mu mali pritom prikladať pištoľ k hlave a požadovať od neho vydanie peňažnej hotovosti s tým, že tieto mal odcudziť zo svojho rodičovského domu. Keďže jeho synovi, svedkovi F. E. prikladali pištoľ k hlave, nazlostil sa a sadol do svojho osobného motorového vozidla spolu s oboma svojimi synmi, obžalovaným C. E. ml. a svedkom F. E.. Telefonicky sa spojil s policajtom I., ktorý mu oznámil, že má zatelefonovať na číslo 158, pričom príslušný policajt mu oznámil, že vyšle do E. D. policajnú hliadku. Spolu s oboma synmi prišiel do rodinného domu C. a to ku jeho vchodovým dverám, ktoré im otvorila poškodená C. držiac na rukách malé dieťa. Poškodená C. sa opýtal, kde sa nachádza jej syn C.U. C., keďže tento sa mal vyhrážať jeho synovi, svedkovi F. E. s tým, že mu prikladal pištoľ k hlave a posielal ho domov po peniaze. Potom si všimol, ako z letnej kuchyne nachádzajúcej sa za rodinným domom vyšiel poškodený C. C., ktorý, keď ho zbadal, ihneď zavrel a zamkol dvere tejto prístavby. Na to pristúpil k dverám letnej kuchyne a povedal poškodenému C. C., že keď je taký frajer, tak prečo mu nechce otvoriť dvere. K vchodovým dverám letnej kuchyne prišla aj poškodená C., ktorá svojho syna takisto požiadala o otvorenie dverí. Pripustil možnosť, že z dvora tohto rodinného domu zobral do rúk drevenú palicu, čím si však nebol úplne istý. Keď poškodený C. C. otvoril dvere, tak hneď na to ho chytil pod krk a pritlačil ho cez celú miestnosť smerom ku stolu. Vtedy si všimol, že sa tam nachádza aj jeden Róm, ktorého dovtedy nepoznal a ten mu vrazil jedenkrát päšťou do tváre, na čo pustil poškodeného C. C.. Poškodený C. spoločne so svojou matkou, poškodenou C., ktorá medzitým vošla do tejto letnej kuchyne a to po tom, ako pustil poškodeného C. C., odišli domov. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či do letnej kuchyne vošiel aj jeho syn,

obžalovaný C. E. ml., keďže táto miestnosť bola veľmi úzka. Zdôraznil však, že keď vošiel do letnej kuchyne, tak v rukách nemal nič. Vypovedal, že poškodeného C. C. neudrel a ani sa ho nedotkol. Priznal však, že keď zbadal poškodeného D. R., tak mu vrazil pästou asi jeden či dvakrát a na to vyšiel von z letnej kuchyne. Uviedol ďalej, že obžalovaný C. E. ml. neudrel poškodeného D. R.. On poškodeného D. R. chytil za oblečenie, vyviedol ho von z letnej kuchyne a pustil ho. Keď poškodeného D. R. zbadal jeho syn, svedok F. E., povedal mu, že obžalovaný R. mu prikladal pištoľ k hlave a keď to počul, tak opätovne chytil zozadu poškodeného R. za vetrovku, ktorému sa podarilo z tejto vetrovky vyzliecť a utiecť. Na to začal utekať za poškodeným D. R., ktorý mu však utiekol. Zdôraznil, že za týmto poškodeným nikto iný nebežal, že kľúče od motorového vozidla mal celý čas pri sebe a celý čas viedol motorové vozidlo len on. Keď videli poškodeného D. R. utekať smerom k železničnej stanici, tak sa on a jeho synovia, obžalovaný C. E. ml. a svedok F. E. rozhodli, že pôjdu do rodiny R.. Predtým však ešte zašli naspäť k poškodenej C., pričom poškodený C. C. im porozprával o tom, čo sa odohralo. Poškodená C. sa začala ospravedľovať za správanie svojho syna dôvodiac tým, že obaja bratia R. vyvíjali nátlak na jej syna, poškodeného C. C. s tým, že až neskôr doma mu svedok F. E. povedal, že poškodený C. ho len vyťahol z pohostinstva do posilňovne, ale že ho nijakým spôsobom fyzicky nenapadol. Poškodený C. mu pritom vtedy na mieste tvrdil, že poškodený R. na neho vyvíjal nátlak žiadajúc ho, aby vylákal jeho syna, svedka F. E. z pohostinstva do posilňovne. Po odchode z rodinného domu C. odišiel spolu s oboma svojimi synmi do rodinného domu poškodených R.. Vchodové dvere mu otvorila poškodená R.Č., ktorej sa opýtal, kde má synov a takisto jej oznámil, čo sa stalo a teda, že jej synovia zbili jeho syna, svedka F. E. a prikladali mu pištoľ k hlave. Poškodená R. na to zvýšeným hlasom poprela túto skutočnosť. Na to vyšiel manžel tejto poškodenej, poškodený C. R., ktorý sa im začal vyhrážať, že pôjde po pištoľ, pokiaľ neodídu z dvora ich rodinného domu, na čo poškodená R. poslala svojho manžela dnu do rodinného domu. Poškodenú R. požiadal, aby s nimi, prípadne aj sama išla do rodiny C., na čo táto poškodená dobrovoľne nastúpila do ich motorového vozidla a odišli k rodinnému domu C.. Po príchode do tohto rodinného domu poškodený C. začal sám od seba rozprávať, čo sa vtedy stalo v posilňovni s tým, že sa ospravedľoval jeho synovi F. E.. Poškodená R. na to pritom stále kričala, že jej synovia by nič také neurobili. Na to odišiel spolu so synmi domov, pričom po ceste stretli druhého brata poškodeného D. R., ktorého spoznali jeho synovia. Cez okno auta začali kričať na Ľ. R., že či je taký frajer, keď idú štyria na jedného a medzitým priateľka Ľ. R. utiekla preč, na čo tento nijako nereagoval a zostal stáť na ceste. Zdôraznil, že poškodená C. ich prvýkrát a aj druhýkrát pozvala domov a nevyháňala ich odtiaľ. Poprel, že by v rukách vtedy držal železnú tyč, mal len drevenú palicu a pred vchodovými dverami letnej kuchyne kričal: „Bud' frajer, vyjdi von a vysvetli, čo sa stalo!“, pričom nevedel, že sa tam nachádza aj poškodený D. R.. Uviedol, že poškodená C. nemohla vidieť, čo sa odohrávalo v letnej kuchyni, keďže vo výhľade jej bránil obžalovaný C. E. ml. a svedok F. E.. Zdôraznil, že poškodeného D. R. udrel pästou raz alebo dvakrát, keďže tento poškodený ho ako prvý napadol a on sa iba bránil. Svoje rozpory s výpoveďou z prípravného konania vysvetľoval tak, že v tom čase mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Uviedol, že obžalovaný C. E. ml. pri rodinnom dome poškodených R. nemal v rukách žiadnu palicu a že drevenú palicu držal iba on pri rodinnom dome. Uviedol, že neskôr sa zastavili aj v pohostinstve „Z. F. I.“, kde sa mal nachádzať štvrtý páchateľ R..

Obžalovaný C. E. ml. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený deň 13.11.2011 im sused R. oznámil, že jeho brata, svedka F. E. mali zbiť a to v posilňovni poškodený D. R., poškodený C. C. ako aj Ľ. R., jeho priateľka N. a nejaký R. s tým, že ho tam vylákal z pohostinstva poškodený C.. Vyššie uvedené osoby mali svedkovi F. E. prikladať aj pištoľ k hlave a požadovať od neho sumu 100,00 či 200,00 eur. Obžalovaný E. ml. takto zistené skutočnosti oznámil obžalovanému C. E. st., pričom pravdivosť týchto tvrdení si jeho otec overil aj u svedka F. E.. Obžalovaný E. st., on a aj jeho brat, svedok F. E., na to nastúpili do motorového vozidla a odišli do rodiny C. zistiť, čo sa stalo. Obžalovaný C.Á. E. st. takéto protiprávne konanie voči svedkovi F. E. oznámil telefonicky polícii. Keď prišli do rodinného domu C., zaklopali na vchodové dvere a otvorila im poškodená C.. Vtedy zbadali poškodeného C., ktorý otvoril dvere na letnej kuchyni a keď ich zazrel, ihneď zatvoril za sebou dvere. Vzápätí na to spoločne s poškodenu C. pristúpili k letnej kuchyni a obžalovaný C. E. st. ako aj poškodená C. klopli na dvere tejto kuchyne. Poškodená C. pritom aj vyzývala poškodeného C. C., aby jej otvoril dvere. Zdôraznil, že on na tieto dvere neklopal a nebúchal, avšak klopal a možno aj búchal na tieto dvere jeho otec, obžalovaný C. E. st. Obžalovaný C. E. st. pritom počas cesty k rodinnému domu poškodených C. zobral do rúk aj drevený kolík. Poškodený C. C. na výzvu svojej matky otvoril dvere, pričom on zostal stáť na vchodových dverách tejto letnej kuchyne. Všimol si, že obžalovaný C. E. st. pritlačil poškodeného C. k stolu a počul, ako sa tohto poškodeného jeho otec opýtal, čo to malo znamenať a prečo prikladal pištoľ k hlave jeho synovi, svedkovi F. E.. Po nejakom čase z letnej kuchyne vyšiel poškodený C. a spolu s poškodenu C.

odišli domov. Na to z letnej kuchyne vyšiel aj obžalovaný C. E. st. a poškodený D. R.. On celý čas stál vonku pred letnou kuchyňou. Po opustení tejto letnej kuchyne obžalovaným E. st. spolu s poškodeným D. R., svedok F. E. oznámil obžalovanému E. st., že poškodený D. R. sa mu vyhrážal s pištoľou v ruke. Zdôraznil, že pred príchodom k tejto prístavbe rodinného domu nemali vedomosť o tom, že sa v nej bude nachádzať aj tento poškodený. Keď sa obžalovaný C.Á. E. st. dozvedel, že poškodený R. prikladal svedkovi F. E. pištoľ k hlave, tak tohto poškodeného chytil za mikinu alebo vetrovku, poškodenému sa však podarilo z vetrovky vyšmyknúť a utiecť preč a to v smere k svojmu rodinnému domu. Nepamätal si, či poškodeného R. naháňali, pričom jeho vetrovku odovzdali buď poškodenej C. alebo poškodenej R.. Vzápätí na to všetci nasadli do svojho motorového vozidla a odišli do rodiny R.. Po zaklopaní na vchodové dvere tohto rodinného domu vyšla poškodená R., ktorej vysvetlili, čo sa stalo. Na to k týmto dverám rodinného domu pristúpil aj jej manžel, poškodený R. a začal na neho a otca kričať, že či má ísť po pištoľ a či ich má postrieľať. Obžalovaný E. st. na to zareagoval tak, že on pôjde do Ruska, kúpi nejakú pištoľ a aj on bude strieľať, pričom jeho otec len tak žartoval. Poškodená R. na to svojho manžela poslala preč, čo aj tento poškodený urobil. Na požiadanie obžalovaného E. st. poškodená R. nasadla k nim do motorového vozidla, ktorým sa dopravili k rodinnému domu C.. Poškodená C. ich pozvala dnu do rodinného domu, na chodbu a zároveň zavolała svojho syna, poškodeného C. C., ktorý im porozprával, čo sa stalo a či to bol nápad. Poškodený C. sa ospravedlnil svedkovi F. E.L. a poškodenej R. zas obžalovaný C. E. st. alebo on vrátili vetrovku poškodenému R.. Poškodená R. na to odišla domov tou istou trasou, ako jej syn, poškodený D. R.. Po ceste domov na chodníku stretli Ľ. R. s priateľkou pri kultúrnom dome, na ktorého on spolu s obžalovaným E. st. zakričal, že jedného chlapca zbili toľkí páchatelia. Ľ. R. na to nič nepovedal a vyjadril sa, že svedkovi F. E. dal iba jednu facku. Na to od Ľ. R. odišli a zastavili sa v pohostinstve „Z. F. I.“, v ktorej sa nachádzal R. a na ktorého nakričali, že z akého dôvodu sa vyhrážal jeho bratovi. Zdôraznil, že obžalovaný E. st. počas cesty k rodinnému domu C. zobraľ do rúk nejaký drevený kolík, pričom poškodená C. mu potom povedala, aby túto palicu odhodil. Nepočul, že by sa obžalovaný E. st. niekomu vyhrážal, že ho zabije touto palicou. Nemal vedomosť, kde konkrétne sa nachádzal svedok F. E., avšak v letnej kuchyni bol len obžalovaný E. st., poškodený C. a poškodená C.. Zdôraznil, že on do letnej kuchyne ani nevošiel a že poškodeného D. R. nebil. Vypovedal tiež, že obžalovaný C. E. st. nevyvliekol poškodeného R. za oblečenie von z letnej kuchyne, ale že každý z nich z tejto letnej kuchyne vyšiel sám. Po poukázaní na rozpory s jeho výpoveďou v prípravnom konaní sa vyjadril, že správne mal v prípravnom konaní uviesť, že obžalovaný E.Č. st. udrel poškodeného R.. Zdôraznil, že obžalovaný E. st. a ani on sa nikomu z rodiny C. a ani R. nevyhrážali zabitím. Potvrdil však, že poškodenému C. mohol povedať, že dostane bitku a to vtedy, keď od neho žiadal, aby otvoril dvere do letnej kuchyne. Pripustil, že v prípravnom konaní mohol vypovedať, že poškodeného R. zbil a to kvôli tomu, lebo jeho otec, obžalovaný E. st., mal vtedy uložený podmienený trest odňatia slobody.

Z výpovede svedka F. E. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že v uvedený deň jeho kamarát D. R. povedal jeho bratovi, obžalovanému E. ml., že ho zbili. Na to sa jeho brat, obžalovaný E. ml. ako aj jeho otec, obžalovaný E.Č. st. opýtali, čo sa presne stalo. Obžalovaný E. st. sa na to rozhodol, že navštívia rodinu R. a C.. Spolu s otcom a bratom vošli do dvora rodinného domu C., pričom poškodená C. na otázku obžalovaného E. st. mu oznámila, že poškodený C. sa nachádza v letnej kuchyni. On ostal na rohu rodinného domu a obžalovaní E. st. a E. ml. spolu s poškodenou C. išli smerom k letnej kuchyni. Obžalovaný E. st. povedal poškodenému C., nech nebude taký frajer a poškodená C. takisto žiadala svojho syna, aby otvoril dvere. Obžalovaný E. st. síce klopal hlasnejšie na dvere letnej kuchyne, ale poškodený C. tieto otvoril až na výzvu poškodenej C.. Do letnej kuchyne pritom vošli obžalovaný E. st., obžalovaný E.Á. ml. a poškodená C., pričom on celý čas stál vonku, na rohu rodinného domu, vo vzdialenosti asi 4-5 metrov od letnej kuchyne. Nemal teda vedomosť, čo konkrétne sa odohrávalo v letnej kuchyni, avšak neskôr z nej vyšla poškodená C. s poškodeným C. a vrátili sa naspäť do rodinného domu. Po 15. či 20. sekundách z letnej kuchyne vyšli aj obžalovaní E. st. a E.Č. ml. a za nimi vyšiel poškodený R.. Na poškodenom R. si nevšimol žiadne zranenie. Obžalovanému E. st. ako svojmu otcovi povedal, že poškodený R. ho deň predtým zbil a prikladal mu pištoľ k hlave. Na to sa obžalovaný E. st. natiahol, chytil poškodeného R. za vetrovku, poškodený R. sa však vyzliekol z vetrovky a utiekol. Nemal vedomosť, kam konkrétne poškodený R. utiekol. Na to odišli do rodinného domu poškodených R.. K vchodovým dverám však pristúpili len obžalovaní E., ktorým otvorila poškodená R. a po krátkom rozhovore obžalovaní E. spolu s poškodenou R. nastúpili do ich motorového vozidla. Vzápätí na to odišli do rodinného domu C.V., do ktorého ich pozvala poškodená C.. Poškodený C. na to začal rozprávať, čo sa odohralo deň predtým a zároveň sa mu ospravedlnil za to, čo spravil. Poškodená R. pritom hovorila, že ona tomu neverí. Keď sa mu však poškodený C. začal ospravedľovať, tak poškodená R. tomu už uverila. Obžalovaný E. st. sa opakovane dožadoval od poškodeného C. vysvetlenia, prečo sa k nemu

takto správali. Nemal vedomosť o tom, že by poškodenej R. niekto vtedy odovzdal vetrovku. Po ceste domov stretli Ľ. R. s priateľkou, pričom on obžalovanému E. st. povedal, že Ľ. R. ho tiež bil. Na to stiahli okienko na motorovom vozidle a obžalovaný E. st. sa opýtal Ľ. R., že či je taký frajer, keď štyria bijú jedného. Ľ. R. neskôr odišiel preč, keďže na vyjadrenie obžalovaného E. st. podľa jeho presvedčenia nič nepovedal, avšak pripustil, že aj mohol povedať niečo jeho otcovi alebo bratovi. Po ceste sa ešte zastavili v pohostinstve „Z. F. I.“, v ktorej sa nachádzal svedok R.. Keď sa ho však obžalovaný E. st. opýtal, čo sa malo stať, tak mu len svedok R. oznámil, že on nič neurobil. Obžalovanému E. st. takisto povedal, že svedok R. sa ho ani nedotkol. Zdôraznil, že obžalovaný E. st. len kopal na dvere a že obaja obžalovaní nemali v rukách žiadny predmet.

Podľa výpovede poškodeného C. C. na hlavnom pojednávaní v uvedený deň 13.11.2011 sa spolu s poškodeným D. R. zdržiavali v letnej kuchyni a na brechot psov si všimol cez okno tohto obydliá, že na dvor ich rodinného domu vošli obžalovaní E. st. a E. ml. ako aj svedok F. E., na čo vzápätí začul buchot ako aj kopy do dverí tohto príbytku. Zdalo sa mu pritom, že na dvere búchal a aj kopal obžalovaný E. st., ktorý pri tom zároveň hovoril, že ich zabijú. Keď otvoril vchodové dvere tejto letnej kuchyne, tak ho obžalovaný E. st. chytil pod krk a zatlačil ho na dvere. Obžalovaný E. st. sa opýtal svojho syna, svedka F. E., „či to bol on“, na čo svedok F. E. odpovedal, že to nebol on, obžalovaný E. st. ho na to pustil a vošiel do vnútra letnej kuchyne. Zdôraznil, že obžalovaný E. st. ho neudrel, pričom svedok F. E. ukázal na poškodeného R.. Obžalovaný E. st. na to päťou niekoľkokrát udrel poškodeného D. R., vzápätí vošli do vnútra letnej kuchyne obaja obžalovaní a pred letnou kuchyňou zostal svedok F. E.. Z rodinného domu vyšla svedkyňa C., prišla k letnej kuchyni a opýtala sa, čo sa deje a začala sa rozprávať s obžalovanými, jemu pritom prikázala, aby išiel k svojmu malému bratovi K., na čo vyšiel na poschodie ich rodinného domu. Z okna izby videl, že poškodený D. R. vybehol z letnej kuchyne na dvor, niekto z obžalovaných ho chytil za bundu a vyzliekol ho z tejto bundy, pričom poškodený R. začal utekať smerom k stanici. Obžalovaný E. ml. na motorovom vozidle prenasledoval poškodeného R., avšak tomu sa podarilo utiecť. Obžalovaný E. ml. sa na to vrátil naspäť na dvor rodiny C., zobral obžalovaného E. Č. st. a svedka F. E. a odišli preč. Tieto osoby sa opätovne vrátili k nim domov asi o pol hodinu, pričom v aute s nimi prišla aj poškodená R.. Poškodená C. všetkých zavolala do vnútra rodinného domu. Na chodbe rodinného domu začal poškodenej R. vysvetľovať, čo sa stalo a čo predchádzalo tomu, že svedok F. E. bol deň pred incidentom v posilňovni opitý a nadával na rodinu R. s tým, že poškodený R. mal zobrať svedkovi F. E. zapaľovač. Nespomenul si pritom už na to, či poškodenej R. povedal aj o udalosti, ktorá sa odohrala priamo v posilňovni, ale povedal jej, že svedka F. E. napadol poškodený R.. Svedok F. E. obžalovanému E. st. oznámil, že on ho nenapadol a že mu nič neurobil. Keď však on obžalovanému E. st. povedal, že svedok F. E. bol opitý a predtým v krčme nadával na rodinu R., tak obžalovaný E. st. hodil svedka F. E. o zem, začal do neho kopať, na čo obžalovaný E. ml. odtiahol obžalovaného E. st. preč. Neskôr rodina E. odišla preč s poškodenou G. R.. Vyjadril sa tiež, že pravdepodobne obžalovaný E. st. kričal „Vydite von, zabijeme Vás!“. Dvere na letnej kuchyni však otvoril preto, lebo ho o to požiadala poškodená C.. Do letnej kuchyne na to vošli obaja obžalovaní a nemal vedomosť, kde sa vtedy nachádzal svedok F. E.. Zdôraznil, že obžalovaný E. st. mal v rukách železnú tyč, pričom poškodená C. vyzvala tohto obžalovaného, aby odhodil túto železnú tyč, čo obžalovaný aj urobil a na to otvoril dvere letnej kuchyne. Vypovedal tiež, že poškodeného D. R. bili obaja obžalovaní. Pred samotným incidentom pritom poškodenému D. R. zatelefonoval D. F. s tým, že ho hľadajú obžalovaní E. s dlhou tyčkou a to v posilňovni a v pohostinstve. Tento poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil.

Poškodený D. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v poobedňajších hodinách tohto dňa prišiel do rodiny C. a spoločne s poškodeným C. C. sa zdržiavali v letnej kuchyni. Počas toho mu zatelefonoval D. F. a povedal mu, že ho niekto hľadá v posilňovni a pohostinstve. Po nejakom čase spolu s poškodeným C. počuli krik a buchot a zaregistrovali, že niekto prišiel k dverám letnej kuchyne. Obaja obžalovaní začali pritom kričať, búchať na dvere a to nejakým predmetom, pričom obžalovaných spoznal podľa hlasu. Obžalovaní konkrétne kričali: „Vydite vonku, lebo Vás pozabíjam“ a to viackrát po sebe. Keďže spolu s poškodeným C. pociťovali obavu, tak dvere neotvorili. Neskôr na výzvu poškodenej C., ktorá sa predtým najprv obrátila na oboch obžalovaných a potom povedala poškodenému C., že môže tvoriť dvere, čo tento poškodený aj urobil. Obžalovaný E. st. na to poškodeného C. chytil pod krk, hodil ho o dvere a opýtal sa svedka F. E., či ho tento poškodený zbil. Svedok F. E. odpovedal obžalovanému E. st., že poškodený C. ho tiež bil, ale že ho hlavne bil tento poškodený a ukázal pritom aj na neho. Obžalovaný E. st. na to pristúpil k nemu spolu s obžalovaným E. ml. a obaja ho začali udierať päťami a kopať do hlavy, do chrbta, do rúk, do rebier. V dôsledku takéhoto útoku mal poranenú tvár a to peru a nos ako aj poranenia na bruchu, hrudníku a chrbte. Obžalovaní ho najprv bili postojáčky, na čo spadol,

obžalovaní ho však postavili, hodili ho o piecku, kde si udrel hlavu a aj rebro. Na to ho obaja obžalovaní vytiahli za oblečenie von z letnej kuchyne. V letnej kuchyni ho obžalovaní bili asi 10-15 minút, pričom poškodená C. ich vyzývala, aby ho nechali tak. Nevedel pritom uviesť, či poškodený C. odišiel alebo zostal v letnej kuchyni. Obaja obžalovaní ho bili všade tam, kde zasiahli, kopali ho a stále pritom kričali, že ich pozabíjajú. Jemu sa pritom podarilo nejakým spôsobom sa vytrhnúť, keďže obžalovaný E. ml. ho držal za bundu, pričom, keď sa z bundy vyšmykol, tak utiekol smerom k železničnej stanici. Obžalovaný E. ml. naštartoval motorové vozidlo, na čo ho obžalovaný E. st. vyzval, aby jeho syn toto auto zobral a zabil ho. Obžalovaný E. ml. ho prenasledoval autom až po železničné priecestie, pričom keby tomuto obžalovanému neutiekol, tak by ho tento obžalovaný dohonil a prešiel autom. Jemu sa však podarilo tomuto vyhnúť tak, že vystúpil na kopec. Obžalovaný E. ml. vystúpil z motorového vozidla, naháňal ho, ale nedostihol ho. Jeho otec, poškodený C. R. mu pritom po návrate domov povedal, že poškodená R. spolu s rodinou E. odišla do rodinného domu C.. Nemal však vedomosť, čo sa odohrávalo v rodinnom dome C.. Vedel však o tom, že obžalovaní po obci zisťovali miesto pobytu jeho ako aj jeho brata L.Í. a zároveň aj poškodeného C. s tým, že ich pozabíjajú. Doplnil svoju výpoveď aj o tú skutočnosť, že keď poškodený C. otvoril dvere tak uvidel, že obžalovaný E. ml. drží v rukách kovovú tyčku. Keď obžalovaný E. st. chytil pod krk poškodeného C., tak ho hodil o dvere a kričal na neho, že ho zabije. Zdôraznil, že obaja obžalovaní kričali, že ich pozabíjajú. Uviedol, že obžalovaný E. ml. ho tyčkou v ruke jeden alebo dvakrát udrel do rebier. Poškodená C. vyžadovala od oboch obžalovaných vysvetlenie, z akého dôvodu sa nachádzajú a čo robia na jej dvore s tým, že má malého syna. Oboch obžalovaných táto svedkyňa takisto upozornila, aby ho nechali. Nárok na náhradu škody si neuplatnil s tým, že si ju bude uplatňovať v občiansko-právnom konaní.

Poškodená H. C. sa vyjadrila na hlavnom pojednávaní, že po uložení jej malého syna na spánok, počula príchod nejakého motorového vozidla na dvor ich rodinného domu. Z motorového vozidla vystúpili obžalovaní E. so svedkom F. E.L., ktorých dovtedy nepoznala. Obžalovaný E. st. mal v rukách železnú tyč, čo si všimla až vtedy, keď vyšla z domu von. Obaja obžalovaní a svedok F.Š. E. po príchode k letnej kuchyni začali kričať, hrešiť a kopať na vchodové dvere tejto prístavy s tým, že zároveň kričali: „Otvorte dvere, zabijem Vás, pozabíjam Vás!“ Najviac do dverí kopal a bol rozčúlený obžalovaný E. ml. Na to prišla k obžalovanému E. st. a začala ho upokojsť tak, že ho chytila za plece, opýtala sa ho, čo sa stalo a zároveň ho vyzvala, nech odhodí tyč. Požiadala poškodeného C., aby otvoril dvere, na čo jej poškodený uviedol, že sa bojí a dvere neotvorí. Keď však obžalovaný E. st. odhodil tyč na zem, tak poškodenému povedala, že už môže otvoriť dvere. Na to obžalovaný E. st. chytil poškodeného C. pod krk, hodil ho o dvere, otočil sa k smerom k svedkovi F. E. a opýtal sa ho, čo mu spravil tento poškodený. Svedok F. E. odpovedal obžalovanému E.Č. st., že jej syn mu nič neurobil, ale že to bol poškodený D. R.. Na to obžalovaný E. st. pustil jej syna, na čo ona prikázala poškodenému C., aby išiel postrážiť svojho brata K.. Na to sa všetci traja E., avšak predovšetkým obaja obžalovaní vrhli na poškodeného D. R., ktorého bili päťami a kopali do neho. Obžalovaní obkolesili poškodeného R., nemala teda možnosť sledovať konkrétny spôsob útoku obžalovaných na tohto poškodeného, ale všimla si, že ho udierajú päťami a kopú do neho. Mala záujem privolať políciu, avšak omylom zatelefonovala požiarnikom. Na to všetci traja E.Á. vyšli von z letnej kuchyne, zdôraznila však, že svedok F. E. nebil poškodeného R.. Obaja obžalovaní vyzvali poškodeného D. R., aby vyšiel z kuchyne von, teda ho nevytiahli. Poškodený R. sám vyšiel z letnej kuchyne, na čo obžalovaný E. ml. zobral do rúk železnú tyč, pričom tento moment využil poškodený a začal utekať. Keď to zbadali obaja obžalovaní, tak obžalovaný E. ml. odhodil železnú tyč, chytil tohto poškodeného za vetrovku, avšak poškodený R. sa vyzliekol z tejto vetrovky a utiekol od tohto obžalovaného preč. Obžalovaný E. st. na to povedal obžalovanému E. ml. a to vulgárnym spôsobom, aby tohto poškodeného zabil. Obžalovaný E. ml. teda tohto poškodeného začal prenasledovať motorovým vozidlom, pričom poškodený utekal smerom k železničnej stanici. Poškodenému R. sa podarilo vystúpiť na taký kopec a obžalovaný E. ml. pred týmto kopcom musel s vozidlom zastaviť. Podľa jej názoru, pokiaľ by poškodený R. neutiekol, tak by ho obžalovaný E. ml. zrazil. Poškodený D. R. utiekol po koľajniciach smerom na obec E.Z. a obžalovaný E. ml. sa motorovým vozidlom vrátil naspäť na dvor ich rodinného domu. Všetci traja E. po oznámení svedkom F. E., že má vedomosť o mieste bydliska poškodeného R., odišli z jej dvora preč. Približne o päť či desať minút sa k nej domov vrátili títo E. spolu s poškodenou G. R., na ktorú stále kričali, že jej zabijú syna. Všetky tieto osoby vyzvala na vstup do jej rodinného domu. Keď sa jej poškodená R. opýtala, čo sa stalo, zavolała poškodeného C. C. z izby ich rodinného domu, tento prišiel na chodbu a povedal poškodenej R., že svedok F. E. bol vtedy opitý, že veľmi nadával a hrešil na ňu ako na matku poškodeného R.. Keď to počul obžalovaný E. st., že jeho syn bol opitý, tak ho začal päťami biť, v dôsledku čoho svedok F. E. skĺzol dolu na zem, kde obžalovaný pokračoval v bitke tohto svedka, pričom do neho aj dvakrát kopol. Obžalovaný E. ml. zakričal na otca, aby nebil

jeho brata F.. Nemala vedomosť o tom, či obžalovaný E. ml. odtiahol obžalovaného E.L. st. od svedka F. E.. V dôsledku bitky obžalovaného E. st. začal plakať jej maloletý syn K. a z toho dôvodu odišla do jedálne, cez okno ktorej však sledovala ďalšie dianie na chodbe ich rodinného domu. Vyjadrila sa tiež, že poškodená R. bola v šoku z toho, že obžalovaný E. st. jej povedal, že zabije jej syna D. R.. Keď obžalovaný E. ml. požiadal svojho otca, aby nebil svedka F. E., tak obaja obžalovaní a svedok F. E. odišli preč aj s poškodenou R. z jej domu. Vyjadrila sa, že obžalovaným povedala len to, nech sa upokojá. Zdôraznila, že výslovne obžalovaným nepovedala, aby odišli z jej rodinného domu preč, keďže jej to vtedy ani nenapadlo. Vo vzťahu k tvrdeniu poškodeného R., že obžalovaným E.Ý. mala povedať, že tam nemajú čo robiť uviedla, že si na takéto svoje vyjadrenie nepamätá. Vypovedala tiež, že v rukách držal železnú tyč obžalovaný E. st. Uviedla, že spočiatku nemala vedomosť o tom, že v letnej kuchyni sa zdržiava aj poškodený R.. Zdôraznila však, že obžalovaní E. kričali : „Otvorte dvere, zabijem Vás!“, teda podľa jej názoru museli mať vedomosť o tom, že v letnej kuchyni sa nachádzajú viacerí. Vyjadrila sa tiež, že poškodený D. R. stál pri váľande, keď obaja obžalovaní vtrhli do letnej kuchyni, na čo ho obaja títo obžalovaní zvalili na váľandu. Podľa jej vedomostí sa svedok F. E. údajne chválil, že zbil poškodeného R., avšak to nebola pravda, keďže svedok F.Š. E. sa k poškodenému R. ani nedostal. Neuplatnila si žiaden nárok na náhradu škody.

Poškodená G. R. uviedla na hlavnom pojednávaní, že v uvedený deň okolo 15:00 hod. sa zdržiavala so svojím manželom doma v jedálni, na čo počuli silný buchot do vchodových dverí. Pred vchodovými dverami stáli traja muži, ktorých dovtedy nepoznala a neskôr zistila, že ide o obžalovaných a svedka F. E.. Obaja obžalovaní na ňu kričali, že jej syn D. R. zbil svedka F. E.. Obžalovaní od nej chceli zistiť, kde sa nachádzajú jej obaja synovia D. a L., na čo im odpovedala, že poškodený D. R. je u kamaráta, ale neoznámila im konkrétne meno tohto kamaráta, pričom poškodený D. R. jej povedal, že ide k poškodenému C. na kávu. Obom obžalovaným tiež povedala, že jej syn L. je s priateľkou, ale takisto im nepovedala jej meno a ani to, kde sa konkrétne nachádzajú. Obaja obžalovaní opakovane kričali, že ich pozabíjajú, avšak svedok F. E. bol ticho. Po uplynutí krátkeho času prišiel k dverám aj jej manžel, poškodený C. R., pred ktorým tiež obaja obžalovaní zopakovali, že ich synov pozabíjajú. Obžalovaní im s manželom povedali, že ich syn D. R. niečo spravil svedkovi F. E.Č. a preto nechápala, prečo obžalovaní hľadajú aj jej ďalšieho syna L.Í.. Jej manžel na to nijakým spôsobom nereagoval a pred obžalovanými sa vyjadril len o tom, že nemá vedomosť o dôvode, prečo by jeho synovia zbili svedka F. E.. Všimla si, že obžalovaní sú veľmi nahnevaní, preto poslala svojho manžela dovnútra. Zdôraznila, že obžalovaní nevošli do vnútra ich rodinného domu a že stále opakovali, že ich pozabíjajú, na čo reagovala tak, že neverí tomu, že by jej synovia niečo urobili svedkovi F. E.. Zdalo sa jej, že obžalovaný E. st. jej povedal, že jej syn D. R. zbil svedka F. E. s tým, že jej to môže dosvedčiť poškodený C.. Na takéto vyjadrenie tomuto obžalovanému odpovedala, že neverí tomu, aby poškodený C. také niečo povedal o jej synovi D. R., keďže je s ním kamarát. Obžalovaný E. st. ju na to vyzval, aby spolu s nimi išla do rodiny C., kde jej to môže priamo oznámiť poškodený C.. Keď spoločne s obžalovanými na motorovom vozidle prišli pred rodinný dom C., tak dvere domu im otvoril poškodený C. držiak na rukách malého chlapca. Na to všetci vošli do vnútra rodinného domu. Pripustila však možnosť, že vchodové dvere im otvorila svedkyňa C., avšak nepozvala ich dnu. Už počas cesty do rodinného domu poškodených C. si na ceste všimla vetrovku svojho syna D. R.. Keď stáli na chodbe rodinného domu poškodených C., tak sa obžalovaný E. st. opýtal poškodeného C., čo sa stalo. Poškodený C. jej povedal, že jej syn D. R. zbil svedka F. E. a to z dôvodu, že tento svedok bol v pohostinstve veľmi opitý, veľmi vulgárne nadával na jej osobu ako aj na samotného poškodeného D. R. či na jej manžela. Keď obžalovaný E. st. počul, že svedok F. E.Č. na ňu nadával, tak tohto svedka ihneď fyzicky napadol, udrel ho fackou, na čo tento svedok spadol na zem, kde ho obžalovaný začal kopať. Obžalovaný E. ml. odťahoval svojho otca od svedka F. E.. Obžalovaný E. st. však pritom kričal, že svojho syna C. E. tiež udrie a to z toho dôvodu, že on chodí do Ruska, trápi sa a obaja jeho synovia chodia po krčmách. Nemala vedomosť o tom, či svedkyňa C. bola dnu na chodbe svojho rodinného domu. Na to odišla z rodinného domu a nemala vedomosť, či preč odišli aj obaja obžalovaní. Do svojho rodinného domu prišla ešte skôr ako jej syn D. R. s tým, že tento jej oznámil, že ho obaja obžalovaní zbili u poškodeného C.. Poškodený D. R. jej však vysvetlil, že svedok F. E. veľmi nadával na ňu a jej manžela, pričom tento svedok ich ani nepozná. Poukázala aj na skutočnosť, že obžalovaní E. pri príchode od ich rodinného domu mali v rukách železnú tyč, ktorú konkrétne držal obžalovaný E. ml. Obžalovaný E. st. pritom kričal, kde je jej syn D. a obžalovaný E. ml., že kde je jej syn L.. Potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania, že obžalovaný E. ml. jej povedal, že keďže jej syn zbil jeho brata, tak že ich všetkých pozabíjajú. Obžalovaný E. st. jej pritom povedal, že jej syna D. už zbili, že leží na ceste a teraz chcú zbiť aj jej ďalšieho syna L.. Obžalovaní E. jej konkrétne povedali, že boli u poškodených C. a vyzvali ju, aby aj ona išla s nimi do tejto rodiny, aby sa dozvedela, že obžalovaní

zbili jej syna u poškodeného C.. Zdôraznila, že ona a aj jej manžel, poškodený C. R., viackrát vyzývali obžalovaných, aby opustili jej rodinný dom. Obžalovaný E. ml. počas cesty v motorovom vozidle držiac v rukách rúru sa zaháňal nad jej hlavou a kričal, že ich pozabíjajú, keď chytia jej syna L.. Poprela, že by jej manžel povedal obžalovaným, že pôjde po nejakú pištoľ.

Z výpovede poškodeného C. R. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že v uvedený deň sa nachádzal v jedálni ich rodinného domu, kde opravoval televízny prijímač. Poškodená G. R. na veľký buchot na vchodové dvere pristúpila k týmto dverám, otvorila ich a na to počul veľký krik. Keď prišiel k vchodovým dverám, tak uvidel oboch obžalovaných ako aj svedka F. E.. Všetky tieto osoby na nich kričali a zisťovali, kde sa nachádzajú jeho synovia D. R. a L. R.. Obžalovaný E. ml. pritom kričal, že keď chytia jeho synov, tak ich dobijú a takisto, že pozabíjajú celú ich rodinu. Poškodená R. sa o neho bála, odtlačila ho preto preč od vchodových dverí, preto sa vrátil do jedálne, keďže tam mal napojený televízny prijímač. Nemal vedomosť, čo sa ďalej odohrávalo pred dverami jeho domu. Keď vypol televízny prijímač, tak sa vrátil k vchodovým dverám, avšak nikto sa tam už nenachádzal. Keď vyšiel von na ulicu, nikto z tam prítomných mu nevedel nič povedať. O päť minút na to prišiel domov jeho syn D. R. a potom poškodená R., ktorá mu oznámila, že ich syna D. R. zbili u poškodených C., avšak nepovedala kvôli čomu. Jeho syn D. R. mu takisto povedal, že ho obžalovaný E. zbili. Spolu so synom D. R. odišli na pohotovosť, pričom ich ďalší syn L. sa vrátil domov až po ich návrate z pohotovosti. Doplnil ďalej, že poškodená G. R. vyzývala obžalovaných, keď prišli do ich rodinného domu, aby odišli od vchodových dverí preč, keďže on na to ani nemal čas. Vypovedal tiež, že sa im vyhrážali obaja obžalovaní a že svedok F. E. bol ticho. Obžalovaní mali pritom so sebou drevenú palicu a poškodená R. mu neskôr povedala, že obžalovaní mali v aute aj železnú rúru. Zdôraznil, že obžalovaní sa im vyhrážali zabitím viackrát. Vypovedal tiež, že na opustenie priestorov pred ich rodinným domom ich vyzývala jeho manželka, poškodená G. R..

Z prečítanej výpovede splnomocnenej zástupkyne poškodenej Union zdravotnej poisťovne a.s. R. E. z prípravného konania vyplýva, že za ošetrovanie ich poistenca D. R. si uplatnili nárok na náhradu škody vo výške 46,68 EUR. V konaní pred súdom sa však uvedená zdravotná poisťovňa už svojho nároku na náhradu škody vzdala z dôvodu nízkej sumy vynaložených liečebných nákladov.

V prípravnom konaní boli vykonané konfrontácie medzi oboma obžalovanými na jednej strane a poškodenými H. C., G.A. R., C. R. a C. C. na strane druhej, pri ktorých jednotlivé strany zotrvali na svojich výpovediach.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. H. z odboru zdravotníctva a farmácie vyplýva, že poškodený D. R. utrpel pomliaždenie nosa, pomliaždenie hornej pery, ľahké pomliaždenie oboch strán krku a pomliaždenie ľavej polovice hrudníka, čo znalec vyhodnotil ako poranenie ľahké. Všetky uvedené poranenia vznikli podľa záverov znalca priamym pôsobením tupého predmetu násilím nanajvyš stredne silnej intenzity na poranené oblasti. Tieto poranenia pritom mohli byť spôsobené údermi otvorenou rukou alebo päšťou (pomliaždenie nosa a pery), v prípade krku sa mohlo jednať o jeho zovretie - škrtenie, v prípade ľavej polovice hrudníka jej pomliaždenie mohlo byť spôsobené ako údermi pästí, tak i kopmi. Znalec nedokázal presne určiť mechanizmus vzniku týchto poranení, ale tieto mohli vzniknúť tak, ako uviedol poškodený vo svojej výpovedi. Poškodený sa liečil od 13.11.2012 a práceneschopný bol od 14.11.2012 do 18.11.2012 vrátane, teda počas doby 5 dní, čo znalec považoval za adekvátnu dobu liečenia druhu, rozsahu a závažnosti utrpенých poranení.

V prípravnom konaní boli takisto zabezpečené rôzne správy a to od školy navštevovanou obžalovaným E. ml., či rôznych štátnych orgánov týkajúcich sa oboch obžalovaných ako aj listy vlastníctva preukazujúce vlastníctvo k rodinným domom poškodených R. ako aj poškodených C..

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaní C. E. st. a C.U. E. ml. sa dopustili oboch skutkov tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaných zo spáchania skutkov usvedčujú svedecké výpovede všetkých poškodených a to C. C., D. R., H. C. či G. R.Č. a C. R.. Skutočnosť, že poškodený D. dôsledku fyzického útoku oboch obžalovaných na jeho telesnú integritu opísaného v skutkovej vete tohto rozsudku pod bodom 1/ utrpel isté poranenie zas preukazujú výsledky znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie.

Na základe zisteného skutkového stavu je zrejmé, že samotnému posudzovanému konaniu predchádzalo protiprávne konanie poškodených D. R. a C. C., predovšetkým však poškodeného D. R. vo vzťahu k blízkeho príbuznému oboch obžalovaných a to k svedkovi F. E.. V prípade tohto protiprávneho konania pritom prebieha samostatné trestné stíhanie a to na tunajšom súde pod sp. zn. 12 T 138/2012. V uvedenej trestnej veci mal byť svedok F.Á. E. vylákaný z pohostinského zariadenia poškodeným C. C. do posilňovne, v ktorej bol vzápätí tento svedok fyzicky napadnutý a vychádzajúc z dokazovania v tomto trestnom konaní mu mal predovšetkým poškodený D. R. prikladať pištoľ k hlave s tým, že od neho zároveň požadoval poskytnutie mu istej peňažnej hotovosti. Obžalovaní C. E. st. a C. E. ml. sa o tejto skutočnosti mali dozvedieť dňa 13.11.2011 v poobedňajších hodinách, najprv od suseda a neskôr im túto skutočnosť potvrdil aj samotný svedok F. E.. Uvedený svedok sa s tým, že sa stal obeťou takéhoto protiprávneho konania poškodených C. C. a D. R. zdôveril najprv svojmu bratovi, obžalovanému C. E. ml. a neskôr o tejto skutočnosti informoval aj svojho otca, obžalovaného C. E. st. Obžalovaný C. E. st. sa v dôsledku zistenia takejto skutočnosti nahneval a rozhodol sa, že navštívi ako rodinu poškodeného C. C. tak aj rodinu poškodeného D. R.. Obžalovaný C. E. st., čo potvrdil ako obžalovaný C. E. ml. tak aj svedok F. E., síce uviedol, že pred samotným príchodom do rodinného domu poškodeného C. C., priamo zatelefonoval jednému príslušníkovi polície, ktorý mu poradil, aby túto skutočnosť oznámil na tiesňovú linku polície a keď to tento obžalovaný aj urobil, tak ho službukonajúci príslušník polície informoval o tom, že na dané miesto vyšle hliadku PZ. Obžalovaní C. E. st. a C. E. ml. spoločne so svedkom F. E. sa však napriek tejto skutočnosti na osobnom motorovom vozidle odviezli pred rodinný dom poškodených H. C. a C.Á. C.. Obaja obžalovaní totožne so svedkom F. E. pritom tvrdili, že najprv pristúpili k vchodovým dverám rodinného domu obývaného oboma poškodenými, pričom sa začali rozprávať s poškodenou H. C., u ktorej obaja obžalovaní zisťovali, kde sa nachádza jej syn, poškodený C. C. a zároveň ju oboznámili s tým, že svedka F. E. mal fyzicky napadnúť a zároveň sa mu mal aj vyhrážať jej syn, poškodený C. C.. V tom momente si obaja obžalovaní všimli otvorenie vchodových dverí letnej kuchyne poškodeným C. C., ktorý vzápätí na to, ako zbadal príslušníkov tejto rodiny, ihneď za sebou zatvoril tieto dvere. Obaja obžalovaní, pričom svedok F. E. zostal naďalej na rohu rodinného domu poškodených C., pristúpili k dverám tejto letnej kuchyne. Poškodení C. C., D. R. ako aj H. C. pritom tvrdili, že obaja obžalovaní ako aj svedok F. E. po vystúpení zo svojho motorového vozidla ihneď pristúpili k dverám tejto letnej kuchyne a obžalovaní, podľa udania poškodeného C., konkrétne obžalovaný E. st. najprv na ne klopal a búchal, pričom zas podľa vyjadrenia poškodenej C. bol najagresívnejší z nich obžalovaný E. ml. a podľa tvrdenia poškodeného D. R. mali obžalovaní pri tom použiť aj nejaký predmet. Poškodení C. C. a H. C. pritom uviedli, že obžalovaný E. st. držal v rukách železnú tyč, čo si poškodená Jozefiaková všimla až vtedy, keď vyšla von zo svojho rodinného domu. Obžalovaný E. st. podľa vyjadrenia všetkých troch poškodených sa domáhal vstupu do tejto prístavby rodinného domu pod vyhrážkou ich zabitia. Poškodená H. C. ako aj poškodený C. C. vypovedali, že poškodená H. C. opakovane vyzývala obžalovaného E. st., aby odhodil túto železnú tyč, ktorú držal vo svojich rukách. Poškodený C. C. sa pritom rozhodol otvoriť vchodové dvere tejto letnej kuchyne až po ubezpečení svojej matky, poškodenej H. C., že môže otvoriť tieto dvere, keďže obžalovaný C. E. st. odhodil túto železnú tyč. Poškodená H. C. sa pritom vyjadrila, že najviac kopal do dverí a najviac bol rozčúlený obžalovaný C. E. ml. Obžalovaní E. st. a C. E. ml. zas popreli, že by niektorý z nich držal v rukách železnú tyč, aj keď obaja obžalovaní pripustili, že počas cesty k vchodovým dverám rodinného domu poškodenej C. obžalovaný E. st. z dvora tohto obydľia vzal do rúk nejakú drevnú palicu. Napokon však obžalovaný E. st. pri svojom vyjadrení k výpovedi poškodenej C. uviedol, že držal v rukách železnú tyč, na odhodenie ktorej ho vyzývala táto poškodená. Obaja obžalovaní takisto potvrdili aj tú skutočnosť, že po tom, ako pristúpili k dverám letnej kuchyne, tak predovšetkým obžalovaný C. E. st. začal hlasnejšie klopať na vchodové dvere tejto prístavby rodinného domu a vyzývať poškodeného C. C. na otvorenie týchto dverí. Obaja obžalovaní síce trvali na tom, že od poškodeného C. C. len žiadali, aby im otvoril dvere, avšak ako poškodení C. C. a D. R.Č., ktorí sa nachádzali priamo vo vnútri tejto prístavby tak aj poškodená H. C.Á. zdržiavajúca sa pred touto letnou kuchyňou, zas vypovedali, že obaja obžalovaní kričali, aby im otvorili tieto dvere, ináč ich zabijú s tým, že takýmto spôsobom sa obžalovaní vyhrážali viackrát. Poškodená H. C. pritom zdôraznila, že obžalovaní E. st. a C. E. ml. počas klopania na vchodové dvere prístavby tohto rodinného domu dožadovali otvorenia vchodových dverí tejto prístavby a zároveň sa vyhrážali zabitím, pričom táto poškodená sa dovtedy domnievala, že v tejto letnej kuchyni sa nachádza len jej syn, poškodený C. C. a nemala vedomosť o tom, že by sa v nej nachádzala aj iná osoba a to dokonca poškodený D. R., keďže v tom období nemala záujem, aby sa jej syn stretával s poškodeným D. R.. Obžalovaní E. st. a C. E. ml. ako aj prítomní poškodení už pritom zhodne vypovedali, že obžalovaný C. E. st. po otvorení vchodových dverí tohto obydľia, chytil pod krk poškodeného C. C. s tým, že poškodení tvrdili, že poškodeného C. hodil o tieto dvere, pričom však obaja obžalovaní zas totožne vypovedali, že obžalovaný tohto poškodeného pritisol k stolu nachádzajúceho sa v tejto

prístavbe. Totožne zas obaja poškodení C. uvádzali, že obžalovaný E. st. sa po takomto zakročení voči poškodenému C. C. opýtal svojho syna, svedka F. E., či mu tento poškodený nejakým spôsobom ublížil a po popretí tejto skutočnosti svedkom F. E., tohto poškodeného obžalovaný E. st. pustil. Poškodená C. vzápätí na to vyzvala svojho syna, poškodeného C. C., aby opustil tento príbytok a odišiel do ich rodinného domu postarať sa o jej mal. syna K., čo poškodený C. C. aj urobil. Obžalovaný E. pritom tvrdili, že v momente, keď obžalovaný E. st. pritisol poškodeného Jána Jozefiaka k stolu nachádzajúceho sa v tejto prístavbe rodinného domu poškodených C. si obžalovaný E. st. všimol poškodeného D. R.. Obžalovaný E.Á. st. pritom potvrdil, že po vzhliadnutí poškodeného D. R. ho udrel päšťou jedenkrát či dvakrát a vzápätí na to ho vytiahol za oblečenie von z letnej kuchyne, pričom po opustení týchto priestorov, poškodeného D. R. aj pustil. Obžalovaný E.Á. ml. pritom poprel, že by sa takisto nachádzal v priestoroch tejto letnej kuchyne s tým, že tam ani nebol dostatok priestoru a obžalovaný E. st. sa zas nevedel vyjadriť k prítomnosti svojho syna, obžalovaného E. ml. v tejto prístavbe rodinného domu, avšak zdôraznil, že táto miestnosť je neprimerane úzka a nachádza sa v nej ešte rôzny nábytok. Poškodený D. R. však zas tvrdil, že do priestorov tejto prístavby vstúpili obaja obžalovaní, ktorí ho udierali päšťami ako aj kopali a to konkrétne do hlavy, chrbtice, rúk, rebier, v dôsledku ktorých úderov mal podľa vlastných slov poranenú tvár, konkrétne peru a nos a takisto utrpel zranenia na bruchu, na hrudníku a na chrbte. Poškodený D. R. sa takisto vyjadril, že obaja obžalovaní ho takýmto spôsobom fyzicky napadli v stoji, pričom v dôsledku takýchto úderov spadol, na čo ho obaja obžalovaní postavili a hodili ho o piecku, čím vzniklo jeho poranenie hlavy ako aj rebra. Poškodený D. R. tiež uviedol, že obaja obžalovaní ho za oblečenie vytiahli von z priestorov tejto letnej kuchyne a na dvore rodinného domu poškodených C. obaja obžalovaní pokračovali vo fyzických útokoch na jeho osobu, pričom konkrétne ho udierali do oblasti brucha, chrbta a do rúk. Obžalovaný E. ml. pritom v rozpore s výpoveďou svojho otca, obžalovaného C. E. st. vypovedal, že obžalovaný E. st. ako aj poškodený D. R. vystúpili z priestorov tejto prístavby samostatne a poprel, že by niektorí z týchto aktérov incidentu nejakým spôsobom pridržoval druhého z jeho účastníka. Naproti tomu obžalovaný E. st. jednoznačne uviedol, že poškodeného D. R. držiac za oblečenie vyviedol z priestorov tejto letnej kuchyne na dvor, pričom totožne vypovedal aj samotný poškodený D. R. a tam prítomná poškodená H. C., ktorá však už vypovedala, že poškodeného D. R. vyviedli von z tejto letnej kuchyne obaja obžalovaní.

Po takomto opustení týchto priestorov obžalovaným E. st., obžalovaným E. ml. ako aj poškodeným D. R., svedok F. E. oznámil predovšetkým obžalovanému E. st., že poškodený D. R. mu v posilňovni prikladal zbraň k hlave. Na takéto oznámenie svedka F. E. obžalovaný E. st. zareagoval tak, že opätovne chytil za vrchnú časť oblečenia tohto poškodeného, avšak poškodenému D. R. sa podarilo z tejto vetrovky vyšmyknúť a utiecť. Ďalší priebeh udalostí v predmetnom obydlí poškodených C. však už jednotliví poškodení ako aj obžalovaní E. či svedok F.Á. E. opísali odlišne. Poškodený D. R., poškodená H. C. či poškodený C. C., ktorý dianie sledoval z okna svojho rodinného domu, vypovedali, že poškodeného D. R. začal na osobnom motorovom vozidle prenasledovať obžalovaný C. E. ml. Poškodený D. R. ako aj poškodená H. C., ktorí sa v tom čase zdržiavali v priestore pred letnou kuchyňou, takisto vypovedali, že obžalovaný C. E. st. prikázal obžalovanému E. ml., aby nasadol do motorového vozidla a prenasledoval tohto poškodeného s tým, že zároveň sa vulgárnym spôsobom vyjadril, aby tohto poškodeného zabil. Poškodený D. R. ako aj poškodená H. C. zhodne vypovedali, že obžalovaný E. ml. poškodeného D. R. prenasledoval až smerom k železničnému priecestiu, pričom poškodená H. C. bližšie opísala, že na tomto mieste sa nachádzala navrhovaná zemina, ktorú sa podarilo poškodenému R. preskočiť a pokračovať v úteku, pričom obžalovaný E. ml. mal zastaviť motorovým vozidlom pred týmto kopcom s tým, že táto poškodená ako aj poškodený D. R. vyjadrili domnienku, že pokiaľ by sa poškodenému D. R. takýmto spôsobom nepodarilo uniknúť pred obžalovaným E. ml., tak tento by ho aj svojím motorovým vozidlom zrazil. Obžalovaný E. st. pritom poprel, že by poškodeného D. R. po jeho úteku z rodinného domu poškodenej C. naháňali, pričom zdôraznil, že po celý čas v rukách držal kľúče od svojho osobného motorového vozidla, ktoré počas ich cesty ako do rodinného domu poškodených C. tak aj do obydlia poškodených R. riadil len on. Naproti tomu sa obžalovaný E. ml. vo svojej súvislej výpovedi vyjadril, že nemal vedomosť o tom, či poškodeného D. R. niekto z nich prenasledoval, avšak na výslovnú otázku súdu pripustil možnosť, že ich rodina mohla osobným motorovým vozidlom prechádzať ulicou, po ktorej utekal poškodený D. R., avšak zdôraznil, že tohto poškodeného určite neprenasledovali ani motorovým vozidlom a ani peši. Podľa tvrdení poškodenej C. ako aj poškodeného C. sa obžalovaný E. ml. vzápätí na to motorovým vozidlom vrátil naspäť pred rodinný dom poškodených C. s tým, že do tohto vozidla nasadli obžalovaný E. st. ako aj svedok F. E.. Poškodená H. C. ďalej uviedla, že niektorý z obžalovaných sa jej opýtal, kde býva rodina R., na čo zareagoval svedok F.Š. E. tak, že on má vedomosť o mieste bydliska rodiny R..

Po príchode k rodinnému domu rodiny R., k vchodovým dverám tohto obydlia pristúpili obaja obžalovaní ako aj svedok F. E.. Od poškodenej G.A. R., ktorá otvorila vchodové dvere, sa obaja obžalovaní začali dožadovať oznámenia miesta pobytu jej oboch synov, teda poškodeného D. R. ako aj Ľ. R.. Poškodená G. R. sa pritom vyjadrila, že rodina E. jej ešte pred tým oznámila, že jej syn, poškodený D. R. fyzicky napadol svedka F. E.. Poškodená G. R.Á. mala pritom vedomosť o mieste pobytu oboch svojich synov, teda, že poškodený D. R. sa nachádza u svojho kamaráta, poškodeného C. C. a že jej druhý syn Ľ. R. je so svojou priateľkou, avšak nevedela jednoznačne uviesť, či presné miesto pobytu oboch svojich synov oznámila obžalovaným E.. Poškodená G. R. a neskôr aj poškodený C. R., ktorý ku vchodovým dverám pristúpil, keďže od nich počul veľký krik, zhodne tvrdili, že obaja obžalovaní E. sa im vyhrážali, že ich pozabijajú, pričom poškodená G. R. zdôraznila, že svedok F. E. bol pritom celý čas ticho. Poškodený C. R. zas uviedol, že obžalovaný E.L. ml. kričal, že keď chytia jeho synov, tak ich dobijú a že pozabijajú aj celú ich rodinu. Tohto poškodeného pritom jeho manželka, poškodená G. R., neskôr poslala dovnútra ich rodinného domu. Poškodená G. R. pritom poukázala aj na skutočnosť, že obžalovaný E. ml. pri vchodových dverách ich rodinného domu v rukách držal železnú tyčku. Táto poškodená takisto zdôraznila, že obžalovaných E. nepozvala do vnútra svojho rodinného domu a že ona ako aj jej manžel vyzývali oboch obžalovaných E., aby opustili priestory ich rodinného domu. Poškodenej G. R. mali predtým obaja obžalovaní oznámiť, že jej syna, poškodeného D. R. už zbili s tým, že leží na cestnej komunikácii a že majú v úmysle fyzicky napadnúť aj jej ďalšieho syna Ľ. R.. Na výzvu pravdepodobne obžalovaného E. st., ktorý tejto poškodenej oznámil, že pokiaľ má pochybnosť o pravdivosti jeho tvrdenia o napadnutí svedka F. E. jej O. synmi, že jej túto skutočnosť môže dosvedčiť poškodený C. C., poškodená G. R. spolu s oboma obžalovanými ako aj svedkom F. E. na ich motorovom vozidle prišla do rodinného domu poškodených C.. Poškodená G. R. pritom uviedla, že pociťovala obavu o život jej oboch synov, a to predovšetkým o poškodeného D. R. a že z tohto dôvodu aj nastúpila do motorového vozidla s oboma obžalovanými ako aj so svedkom F. E.. Už počas cesty do tohto príbytku poškodených C. si pritom poškodená G.A. R. na cestnej komunikácii všimla vetrovku poškodeného D. R.. Táto poškodená sa ďalej vyjadrila, že po príchode k obydlíu poškodených C., ich na vstup na chodbu tohto rodinného domu vyzvali buď poškodená C. alebo poškodený C.. Poškodená C. totožne s výpoveďou poškodeného C. pritom uviedla, že zavolala svojho syna, poškodeného C. z izby, aby vysvetlil poškodenej R., čo sa presne malo odohrať so svedkom F. E.. Na chodbe rodinného domu poškodených C. vyzval obžalovaný E. st. poškodeného C., aby poškodenej R. potvrdil, že poškodený D. R. fyzicky napadol svedka F. E. kvôli tomu, že predtým tento svedok vulgárne nadával na ňu, na jej manžela, poškodeného C. R. ako aj na jej syna, poškodeného D. R.. Poškodená C.Á. zas uviedla, že počas pobytu poškodenej R. u nej doma, na túto poškodenú obžalovaný E. st. kričal, že jej zabije syna. Poškodené R. a C. ako aj poškodený C. pritom zhodne vypovedali, že keď sa obžalovaný E. st. dozvedel, že jeho syn, svedok F. E. mal vulgárne nadávať na rodinu poškodených R., tak podľa tvrdenia poškodenej R. ako aj poškodenej C. tohto svedka udrel päťou, pričom v dôsledku týchto úderov svedok F. E.L. spadol na zem, kde ho tento obžalovaný začal kopať. Poškodený C. zas tento útok obžalovaného E. st. na svedka F. E. opísal tak, že obžalovaný E. st. ihneď zhodil svedka F.Á. E. na zem, kde ho kopal. Obe poškodené ako aj poškodený C. pritom zhodne uviedli, že voči takémuto fyzickému napadnutiu svedka F. E. obžalovaným E. st. zakročil obžalovaný E. ml. tak, že začal odťahovať svojho otca od svedka F. E.. Poškodená R. pritom zdôraznila, že obžalovaný E. st. pritom aj vynadal svedkovi F. E., že on pracuje a že jeho synovia navštevujú pohostinské zariadenia. Poškodená C. sa pritom vyjadrila, že počas fyzického útoku obžalovaného E. st. na svedka F. E. st. sa rozplakal jej mal. syn K. a z tohto dôvodu s týmto mal. dieťaťom odišla do jedálne, ale ďalší priebeh udalosti sledovala cez okno tejto miestnosti. Vzápätí na to obaja obžalovaní E. so svedkom F. E. ako aj s poškodenou R. opustili rodinný dom poškodených C.. Poškodená G. R. pritom ďalej vypovedala, že po príchode domov sa od poškodeného D. R. dozvedela, že bol fyzicky napadnutý oboma obžalovanými E. v obydlí poškodeného C. s tým, že pred touto udalosťou mal svedok F. E. vulgárne nadávať na ňu, na jej manžela, poškodeného C. R. ako aj na neho samotného, pričom s týmto poškodeným obaja jeho rodičia odišli aj na lekárske vyšetrenie.

Z vykonaného dokazovania bolo pritom súdu zrejmé, že predmetnému incidentu v rodinnom dome poškodených C. ako aj v obydlí poškodených R. malo predchádzať fyzické napadnutie ako aj výhrážné konanie vo vzťahu k svedkovi F. E. a to predovšetkým poškodeným D. R. s tým, že jednotliví aktéri tohto protiprávneho konania v predmetnej trestnej veci zároveň uviedli, že svedka F. E. vylákal z miestneho pohostinstva do posilňovne poškodený C.. Samotný svedok F. E. pritom v rodinnom dome poškodenej C., do ktorého neskôr prišiel s oboma obžalovanými ako aj s poškodenou R., svojmu otcovi, obžalovanému E. st. oznámil, že poškodený C. ho fyzicky nenapadol. Zároveň z výpovedí

jednotlivých aktérov predchádzajúceho incidentu v tejto trestnej veci vyplýva, že poškodený D. R. mal svedkovi F.O. E. prikladať pištoľ k hlave a požadovať pritom od neho istú finančnú hotovosť. Z týchto dôvodov je pochopiteľné citové rozporečenie obžalovaného E. st., avšak na druhej strane je nepochybné, že pokiaľ mal či už obžalovaný E. st. alebo obžalovaný E. ml. vedomosť o spáchaní protiprávneho konania vo vzťahu k svedkovi F. E., túto skutočnosť mal oznámiť príslušným orgánom činným v trestnom konaní. Obžalovaný E. st., čo potvrdili aj obaja jeho synovia, obžalovaný E. ml. a svedok F. E., zatelefonoval príslušníkovi polície p. I., ktorý mu aj oznámil, že je potrebné zatelefonovať na tiesňovú linku polície a prípadne, že predmetnú udalosť môže osobne prešetriť nasledujúci deň. Napriek tomu, že obžalovaný E. st. mal zatelefonovať na túto tiesňovú linku polície, na ktorej mu službukonajúci príslušník aj oznámil, že na dané miesto vyšlú hliadku PZ, tento obžalovaný spoločne s oboma svojimi synmi a to obžalovaným C. E. ml. ako aj svedkom F.O. E. prišli do rodinného domu poškodenej C.. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že obaja obžalovaní neoprávnené vstúpili na pozemok rodiny C. a podľa vyjadrenia oboch týchto obžalovaných aj vstúpili do rodinného domu poškodených C.. Naproti tomu ako poškodená C.Á. tak aj poškodený C. tvrdili, že obaja obžalovaní ihneď po vstupe na dvor ich rodinného domu pristúpili k vchodovým dverám letnej kuchyne, v ktorej sa v tom čase zdržiaval ako poškodený C. tak aj poškodený D. R.. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že poškodenému D. R., čo potvrdil aj poškodený C. C., počas jeho pobytu v tejto prístavbe zatelefonoval jeho kamarát D. F., ktorý však podľa tvrdenia poškodeného D. R. mu len oznámil, že ho niekto hľadal v posilňovni ako aj v pohostinskom zariadení, avšak neoznámil mu mená týchto osôb. Naproti tomu poškodený C. zas tvrdil, že D. F. oznámil poškodenému D. R., že ho hľadajú príslušníci rodiny E. s dlhou tyčou. Poškodení C.Á. C. a D. R. ako aj poškodená C. pritom zhodne vypovedali, že obžalovaní búchali na vchodové dvere a zároveň ich vyzývali, aby tieto dvere otvorili s tým, že sa im aj vyhrážali, že inak ich pozabíjajú. Poškodená C. pritom aj poukázala na skutočnosť, že sa zamyslela nad takýmto znením vyhrážok obžalovaných E., keďže dovedy sa domnievala, že v tejto prístavbe sa nachádza len jej syn, poškodený C. a nemala vedomosť o tom, že sa tam zdržiava aj poškodený D. R., keďže v tom období aj neodporúčala svojmu synovi, poškodenému C. stretávať sa s poškodeným D. R.O.. Poškodený C. pritom až na základe ubezpečenia svojej matky, poškodenej C., že môže otvoriť vchodové dvere tohto príbytku, tak urobil s tým, že obžalovaní E. bez výslovného pozvania poškodeného C. či poškodenej C. vstúpili do prístavby tohto rodinného domu. Opierajúc sa o výpovede prítomných poškodených, teda ako poškodenej C., tak aj poškodených R. a C. je zrejmé, že obžalovaní vyzývali poškodených C. a R. nachádzajúcich sa v týchto priestoroch na otvorenie vchodových dverí pod hrozbou zabitia. V tomto smere je pritom nerozhodné, či obžalovaný E. st., prípadne obžalovaný E. ml., počas týchto vyhrážok mali v rukách nejakú drevenú palicu či železnú tyč, ale rozhodujúcou bola tá skutočnosť, že obaja obžalovaní sa pod hrozbou usmrtenia dožadovali vstupu do tejto letnej kuchyne. Obžalovaný E. st. ihneď po vstupe do tejto prístavby fyzicky zaútočil najprv na poškodeného C. tak, že ho chytil pod krkom, avšak po oznámení svedkom F. E., že tento poškodený ho fyzicky nenapadol, tento poškodený aj pustil. Po opustení týchto priestorov poškodeným C., obžalovaný E. st. fyzicky atakoval poškodeného R.. Vychádzajúc zo znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie je pritom zrejmé, že pomliaždenie nosa a pomliaždenie hornej pery poškodeného D. R. mohlo by spôsobené úderom otvorenou rukou alebo päťou na tieto oblasti, v prípade ľahkého pomliaždenia oboch strán krku tieto mohli byť spôsobené ich zovretím, teda škrtením krku a pomliaždenie ľavej polovice hrudníka mohlo byť zapríčinené údermi päťami či kopmi. Mechanizmus vzniku týchto poranení poškodeného D. R. teda podľa záveru príslušného znalca korešpondoval s opisom tohto fyzického napadnutia týmto poškodeným. Pri posudzovaní oprávnenosti vstupu oboch obžalovaných na pozemok rodinného domu poškodených C. je z hľadiska právneho posúdenia nerozhodné, či obžalovaní E. najprv vošli priamo do rodinného domu týchto poškodených, ako uvádzali samotní títo obžalovaní ako aj svedok F. E. alebo do prístavby tohto rodinného domu, tak ako zas uvádzali poškodení C. či D. R.. Zároveň mal súd za nepochybné preukázané, že v tomto príbytku obaja obžalovaní fyzicky napadli predovšetkým poškodeného D. R.. Z výpovedí oboch obžalovaných E. je pritom zrejmé, že obaja obžalovaní sa pri opise fyzického útoku predovšetkým na poškodeného D. R. snažili vypovedať v prospech obžalovaného E. st., keďže v ich výpovediach, pokiaľ ide o spôsob fyzického zaútočenia na tohto poškodeného, boli výrazné rozpory, pričom obaja títo obžalovaní totožne opísali priebeh skutku pred samotným vstupom do priestorov tejto prístavby. Obžalovaný E. st. pritom uvádzal, že si nevšimol, či do priestorov tejto letnej kuchyne vošiel aj jeho syn, obžalovaný E. ml., že poškodeného C. len pritlačil k stolu držiac ho za krk a že fyzicky napadol poškodeného D. R. jedným či dvoma údermi päťou. Obžalovaný E. st. pritom v súvislosti s prítomnosťou obžalovaného E. ml. v tejto prístavbe zdôraznil, že táto miestnosť bola príliš úzka, nachádzal sa v nej pritom rôznyi nábytok a podľa jeho názoru sa teda v tejto prístavbe mohla zdržiavať nanajvyš len jedna osoba. Obžalovaný E. ml. totožne ako obžalovaný E. st. opísal celý priebeh skutku

vrátane momentu, keď obžalovaný E. st. pridržiavajúc poškodeného C. za krk ho pritlačil k stolu v tejto letnej kuchyni. Obžalovaný E. ml. však opakovane na hlavnom pojednávaní tvrdil, že do priestorov tejto prístavby nevošiel a že po celý čas sa zdržiaval pred týmto príbytkom. Naproti tomu tento obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že v priestoroch tejto letnej kuchyne mal aj on fyzickú potýčku s poškodeným D. R.. Tento výrazný rozpor, pokiaľ ide o jeho účasť na fyzickom útoku na poškodeného D. R., obžalovaný E. ml. vysvetľoval tak, že sa pri svojej výpovedi v prípravnom konaní pomýlil a vtedy mal vypovedať, že obžalovaný E. st. udrel poškodeného D. R.. Po opakovaných otázkach súdu však obžalovaný E. ml. potvrdil, že v prípravnom konaní vypovedal, že aj on fyzicky napadol poškodeného D. R. a to z toho dôvodu, že v tom čase jeho otec, obžalovaný E. st., bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný E. st. v prípravnom konaní zas tvrdil, že po vstupe do prístavby rodinného domu na neho zaútočil poškodený D. R. s tým, že v tom mal záujem aj pokračovať, na čo jeho syn, obžalovaný E. ml. zareagoval tak, že poškodeného sotil na posteľ, na ktorej ho udrel trikrát či štyrikrát do oblasti tváre. Poukazujúc na takýto výrazný rozpor vo výpovediach obžalovaného E. st., keď aj tento obžalovaný v prípravnom konaní tvrdil, že fyzicky zaútočil na poškodeného D. R. aj obžalovaný E. ml., obžalovaný E. st. vysvetľoval tým, že jeho výpoveď v prípravnom konaní nie je pravdivá a to z toho dôvodu, že v čase vykonávania prípravného konania mu plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia. Za takejto situácie súd tvrdeniam obžalovaných, že poškodeného D. R. fyzicky napadol len obžalovaný E. st. považoval za nedôveryhodné a ich výpovede vyhodnotil ako účelové, keďže obaja obžalovaní potvrdili, že v čase vykonávania prípravného konania obžalovanému E. st. plynula skúšobná doba podmieneného trestu odňatia slobody. Podľa presvedčenia súdu teda obaja obžalovaní vypovedali so zámerom zamedziť uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému E. st. v prípade jeho uznania viny v predmetnej trestnej veci ako aj premeny podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienečný trest odňatia slobody v prípade predchádzajúceho odsúdenia. Skutočnosť, že aj obžalovaný E. ml. fyzicky napadol poškodeného D. R. pritom jednoznačne preukazuje výpoveď tohto poškodeného, ktorý opakovane uvádzal ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní, že fyzicky ho napadli obaja obžalovaní. Totožne aj poškodená C. vypovedala, že obaja obžalovaní E. fyzicky zaútočili na poškodeného D. R. a to údermi pästou ako aj kopmi. Takéto fyzické násilie vo vzťahu k poškodenému D. R. bolo pritom preukázané aj výsledkami znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie vypracovaného za účelom posúdenia poranení tohto poškodeného. V tomto smere je pritom potrebné poukázať aj na skutočnosť, že poškodený C. sa v čase násilného útoku oboch obžalovaných na poškodeného D. R. už nachádzal vo vnútri rodinného domu a teda ani nemal možnosť sledovať priebeh tohto fyzického útoku na poškodeného D. R.. Je pritom potrebné zároveň aj zdôrazniť, že vo výpovediach oboch obžalovaných, pokiaľ ide už o opis priebehu skutku po fyzickom zaútočení na poškodeného D. R., sú takisto výrazné rozpory. Obžalovaný E. st. totiž tvrdil, že poškodeného D. R. vyvliekol za vrchné oblečenie z tohto príbytku, naproti tomu obžalovaný E. ml. vypovedal, že obžalovaný E. st. ako aj poškodený D. R. z tohto príbytku vyšli samostatne, pričom poprel, že by obžalovaný E. st. držal za oblečenie poškodeného D. R..

Na základe takto ustáleného stavu je tak nepochybne zrejmé, že obžalovaný E. ml. sa v priebehu celej svojej výpovede snažil bagatelizovať účasť obžalovaného E. st. na spáchaní predovšetkým skutku 1/ tohto rozsudku. Obaja obžalovaní pritom vypovedali rozdielne nielen pokiaľ ide o fyzické zaútočenie na poškodeného D. R. ale aj v prípade spôsobu opustenia týchto priestorov obžalovaným E. st. a poškodeným D. R., zároveň takisto aj popreli, že by poškodeného D. R. prenasledoval na motorovom vozidle obžalovaný E. ml., pričom túto skutočnosť jednoznačne uvádzali ako poškodený D. R. tak aj poškodená C. a poškodený C. C.. Súd pritom vyhodnotil ako účelovú aj svedeckú výpoveď svedka F. E., ktorý tvrdil, že si nevšimol, že by jeho otec, obžalovaný E. st. a jeho brat, obžalovaný E. Á. ml. držali v rukách nejaký predmet, pričom obaja obžalovaní pripustili, že obžalovaný E. st. v rukách držal nejakú drevenú palicu a obžalovaný E. st. pri vyjadrení sa k výpovedi poškodenej C. dokonca aj potvrdil, že mal v rukách železnú tyč.

Obžalovaní E. sa spolu so svedkom F. E.Č. po úteku poškodeného D. R. z priestorov obydli poškodených C. rozhodli, čo vyplýva aj z výpovede poškodenej C., keďže od nej ihneď zisťovali miesto bydliska rodiny R., odísť motorovým vozidlom do rodinného domu poškodených R.. Obžalovaní E.Č. spolu so svedkom F. E. vošli na riadne oplotený pozemok nachádzajúci sa pred rodinným domom poškodených R., čo táto poškodená uviedla ešte v prípravnom konaní. Je potrebné zdôrazniť, že poškodená G. A. R. vypovedala tiež, že po svojom príchode obaja obžalovaní ako aj svedok F. Š. E. síce nevošli priamo do vnútra rodinného domu, avšak vošli do priestorov uzatvoreného dvora ich obydli. Poškodená G. R. ako aj poškodený C. R. zdôrazňovali vo svojich výpovediach, že opakovane vyzývali

oboch obžalovaných na opustenie priestorov ich rodinného domu. Poškodený C. R. pritom pristúpil k vchodovým dverám svojho rodinného domu až po započutí kriku od nich, pričom po krátkom čase svojho zotrvania pri týchto vchodových dverách ho poškodená G. R. vyzvala, aby sa opätovne vrátil do vnútra tohto rodinného domu. Poškodená G. R. uviedla, že po príchode oboch obžalovaných spolu so svedkom F. E. do jej obydlija jej obžalovaní E. oznámili, že jej syn, poškodený D. R. fyzicky napadol svedka F. E.. Totožne pritom ako poškodená G. R. tak aj poškodený C. R. uvádzali, že obžalovaní E. najprv zisťovali miesto pobytu oboch ich synov, poškodeného D. R. a L. R. a po takomto zistení sa opakovane vyhrážali, že ich pozabíjajú. Poškodená G. R. pritom poukázala na skutočnosť, že svedok F. E. bol počas celého pobytu u tejto rodiny v ich obydli ticho a teda, že tento svedok sa nijakým spôsobom nezúčastnil tohto výhražného konania oboch obžalovaných. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na výpoveď poškodenej H. C., ktorá tvrdila, že aj po opätovnom návrate oboch obžalovaných do jej príbytku už spoločne aj s poškodenou G. R., sa obaja obžalovaní vyhrážali poškodenej G. R. zabitím jej oboch synov, z tohto dôvodu sa mala pritom poškodená R. aj pomočiť a zároveň opakovane požadovať od obžalovaného E. st. vysvetlenie, z akého dôvodu má v úmysle usmrtiť jej syna, poškodeného D. R.. Súd mal za nepochybne preukázané, opierajúc sa o výpovede oboch poškodených R., rodičov poškodeného D. R. ako aj poškodenej C., že obaja poškodení R. pociťovali z takéhoto konania obžalovaných dôvodnú obavu z uskutočnenia takýchto vyhrážok predovšetkým vo vzťahu k poškodenému D. R.. V tejto súvislosti je aj pochopiteľné konanie poškodenej G. R., ktorá napriek takýmto vyhrážkam zo strany oboch obžalovaných E., nastúpila do motorového vozidla spolu s oboma obžalovanými ako aj svedkom F. E. a to predovšetkým z dôvodu jej snahy zistiť, čo sa stalo s jej synom, poškodeným D. R..

V súvislosti so zistením, či obžalovaní E. mali počas vyhrážok sa či už v rodinnom dome poškodených C. alebo v obydli poškodených R. so sebou nejaký predmet a to či už drevenú alebo železnú palicu je potrebné uviesť, že rozhodujúcou bola tá skutočnosť, že obžalovaní mali v rukách nejaký predmet, ktorý možno považovať za zbraň. Za takú zbraň možno pritom považovať ako drevenú palicu tak aj železnú palicu, pričom vykonaným dokazovaním nebolo zas nepochybne preukázané, opierajúc sa predovšetkým o výsledky znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie na poranenia poškodeného D. R., že by sa obaja obžalovaní dopustili násilného konania predovšetkým vo vzťahu k poškodenému D. R. držiac v rukách takýto predmet. V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že vo svojich výpovediach obaja obžalovaní pripustili, že obžalovaný E. st. počas cesty k rodinnému domu poškodených C. z jeho dvora zobral nejakú drevenú palicu, avšak na druhej strane je potrebné poukázať na vyjadrenie sa tohto obžalovaného k výpovedi poškodenej H. C., keď výslovne uviedol, že ho táto poškodená vyzvala na odhodenie tejto železnej tyče.

Súd ako nedôveryhodnú vyhodnotil obranu predovšetkým obžalovaného E. st., že do rodinného domu ako poškodených C. tak aj poškodených R. nevstúpil so zámerom niekoho tam fyzicky napadnúť. Obžalovaný E. st. pritom pred samotným príchodom do obydlija poškodenej C. zatelefonoval jednému z príslušníkov polície, ktorého poznal a zároveň na odporúčanie tohto príslušníka policajného zboru aj telefonicky kontaktoval tiesňovú linku polície. Napriek oznámeniu službukonajúceho príslušníka tejto tiesňovej linky polície, že na miesto bude vyslaná hliadka PZ, obžalovaný E. st. spolu s oboma svojimi synmi pokračoval v ceste do rodinného domu a to najprv poškodených C.. Z tohto dôvodu teda súd považoval tvrdenie obžalovaného E. st., že nemal vopred úmysel niektorého z poškodených fyzicky napadnúť, za nedôveryhodné a teda prezentované v snahe vyhnúť sa svojej trestnej zodpovednosti. Za nedôveryhodné súd považoval aj tvrdenie tohto obžalovaného, že mal do obydlija ako poškodených C. tak aj poškodených R.Ý. vstúpiť len za účelom zistenia spôsobu konkrétneho násilného a výhražného konania sa poškodených D. R. a C. C. vo vzťahu k jeho synovi, svedkovi F. E.. Zároveň pri hodnotení výpovedí oboch obžalovaných je potrebné zdôrazniť, že výpovede týchto oboch páchatelov sú totožné do momentu odchodu poškodeného C. C. z priestorov letnej kuchyne dovnútra jeho obydlija na výzvu poškodenej C.. Samotný spôsob fyzického napadnutia poškodeného D. R. oboma obžalovanými či len obžalovaným E. st. ako aj vstup obžalovaných do priestorov letnej kuchyne bol oboma obžalovanými opísaný odlišne. Obžalovaný E. st. sa vyjadril na hlavnom pojednávaní, že nemal vedomosť, či do vnútra tejto prístavby vstúpil aj obžalovaný E.Č. ml., avšak obaja obžalovaní v prípravnom konaní vypovedali, že poškodeného D. R. v priestoroch tohto rodinného domu fyzicky napadol nielen obžalovaný E. st. ale aj obžalovaný E. ml. Skutočnosť, že poškodený D. R. bol fyzicky atakovaný oboma obžalovanými E. pritom uviedol nielen tento samotný poškodený, ale aj tam prítomná poškodená H. C.. Fyzické napadnutie tohto poškodeného pritom preukazujú aj závery znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie na poranenia tohto poškodeného. Zároveň za účelové a nepravdepodobné súd považoval aj tvrdenie oboch obžalovaných o priebehu udalosti po úteku poškodeného D. R. z obydlija poškodených C.. Obžalovaný

E. st. zdôraznil, že počas celej doby zdržiavania sa v rodinnom dome poškodených C. mal kľúče od motorového vozidla pri sebe a že len on viedol motorové vozidlo ako do rodiny poškodených C. tak aj do rodiny poškodených R.V. s tým, že svedok F. E. v tom čase ani nebol držiteľom vodičského oprávnenia. Naproti tomu obžalovaný E. ml. tvrdil, že si nepamätá, či po úteku poškodeného D. R. tohto naháňali, pripustil však možnosť, že vtedy prechádzali motorovým vozidlom po trase, ktorou utiekol poškodený D. R.. Tento obžalovaný však výslovne ani na otázky súdu neuviedol, že by počas celej doby zdržiavania sa v rodinnom dome poškodených C. kľúče od motorového vozidla mal pri sebe obžalovaný E. st. a predovšetkým tú skutočnosť, že by uvedené motorové vozidlo viedol len obžalovaný E. st. Naproti tomu ako poškodený D. R. tak aj poškodená H. C. či poškodený C.Á. C., sledujúc to z vnútra rodinného domu, zhodne vypovedali, že obžalovaný E.Č. ml. nasadol do motorového vozidla s tým, že obžalovaný E. st. mu vulgárnym spôsobom prikázal, aby usmrtil poškodeného D. R. a týmto motorovým vozidlom prenasledoval poškodeného D. R., ktorému sa však podarilo pred obžalovaným E. ml. ujsť tak, že vystúpil na vyvýšenú zeminu v podobe kopca. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že výpovede oboch obžalovaných sa pokiaľ ide o popis samotného fyzického napadnutia poškodeného D. R. tak aj pri opise ich konania po úteku poškodeného D. R. z príbytku poškodenej C. výrazne odlišovali od ich výpovedí v prípravnom konaní, pričom obaja obžalovaní tieto rozpory vysvetľovali tou skutočnosťou, že obžalovanému E. st. bol v čase vykonávania ich výsluchov v prípravnom konaní uložený podmienený trest odňatia slobody a teda je pochopiteľné, že obaja títo obžalovaní si uvedomovali hrozbu premeny podmieneného trestu uloženého obžalovanému E. st. na nepodmienený trest odňatia slobody ako aj pravdepodobnosť uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému v prípade uznania viny za predmetné spáchané skutky. Za nedôvodnú súd považoval aj obranu obžalovaných E., že poškodený C. R. sa im v prípade druhého skutku tohto rozsudku vyhrážal, že pôjde po pištoľ, keď neopustia priestory jeho rodinného domu. Obžalovaný E. st. pritom uviedol, že na oznam poškodeného R., že pôjde po pištoľ dovnútra svojho rodinného domu zareagoval tak, že mu povedal, že pre neho nie je problém ísť si po samopaľ, kúpiť ho na území Ruskej federácie a strieľať po dvore. Obžalovaný E. ml. tiež tvrdil, že obžalovaný E. st. na tvrdenie poškodeného C. R., že pôjde po pištoľ a bude po nich strieľať, zareagoval tak, že povedal, že pôjde na územie Ruskej federácie, kúpi si nejakú pištoľ a strieľať bude on, avšak zdôraznil, že obžalovaný E. st. takýmto spôsobom len žartoval. Takéto tvrdenie obžalovaného E. ml. súd opätovne vyhodnotil ako snahu bagatelizovať konanie obžalovaného E. st. a to totožne ako v prípade iných skutočností, ktoré sa mali odohrať či už v rodinnom dome poškodených C. tak aj v rodinnom dome poškodených R., keďže je zrejmé, že vzhľadom na celkové vystupovanie obžalovaných E., ktoré sa podľa vyjadrení všetkých poškodených v prípade oboch posudzovaných skutkov vyznačovalo výraznou verbálnou agresiou, že takéto vyjadrenie obžalovaného E. st. nebolo možné považovať za žart, ale bolo schopné aj vyvolať dôvodnú obavu u poškodených R. z jeho možného uskutočnenia. Odhliadnuc od skutočnosti, že poškodení G. R. a C. R. popreli tvrdenia obžalovaného E. st., že by sa mu poškodený C. R. vyhrážal tým, že pôjde po pištoľ a zastreľí ho, pričom aj v prípade pravdivosti tvrdenia obžalovaného E. st., že takýmto spôsobom zareagoval poškodený C. R. na ich neoprávnený príchod do rodinného domu je potrebné uviesť, že nijakým spôsobom táto skutočnosť neznižuje vážnosť vyhrážok zabitím celej rodiny R., ktoré predniesli obaja obžalovaní. Výpoveď poškodenej R., ktorá uviedla, že z takého výhražného správania sa oboch obžalovaných mala dôvodnú obavu z jeho uskutočnenia, pritom podporuje aj výpoveď poškodenej C., ktorá tvrdila, že obžalovaný E. st. sa takýmto spôsobom vyhrážal poškodenej R. aj v jej domácnosti, pričom poškodená R. sa v dôsledku týchto vyhrážok aj pomočila. Poškodená R. sa pritom v domácnosti poškodenej C. aj dožadovala od obžalovaného E.Á. st. vysvetlenia, z akého dôvodu má v záujme usmrtiť jej syna, poškodeného D. R.. Zohľadniac tak všetky vyššie uvedené skutočnosti súd výpovede oboch obžalovaných vyhodnotil ako účelové, prezentované v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a to predovšetkým obžalovaného E. st., ktorého miera účasti na spáchaní oboch skutkov bola nepochybne väčšia ako obžalovaného E. ml.

Zo zisteného skutkového stavu tak súd dospel k záveru, že obaja obžalovaní najprv pod hrozbou bezprostredného násillia a to zabitia ako aj neskôr násillím, teda tým, že obžalovaný E. st. držiac v ruke buď drevenú palicu, podľa tvrdení týchto obžalovaných alebo železnú tyč, ktorú odhodil až na výzvu poškodenej C., spolu s obžalovaným E. ml. neoprávnene vnikli do prístavby rodinného domu poškodených C., v ktorej najprv obžalovaný E. st. chytil za krk a istým fyzicky nezávažným spôsobom napadol poškodeného C. C., po odchode ktorého vzápätí na to obaja obžalovaní fyzicky atakovali poškodeného D. R. spôsobiac mu poranenia opísané v príslušnom znaleckom posudku. Neoprávnené vniknutie je pritom každé, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojenie do domu alebo do bytu, ktorým sa protiprávne zasahuje do domovej slobody iného. Je pritom nepochybné,

že na spáchaní oboch skutkov sa nijakým spôsobom nepodíeal svedok F. E., ktorý takéto konanie oboch obžalovaných len sledoval a obžalovanému E. st. v prípade 1/ tohto rozsudku len oznámil, že poškodený C. ho nijakým spôsobom fyzicky nenapadol. Je zároveň nepochybné, že obaja obžalovaní bez výslovného pozvania či už poškodenej C. alebo poškodeného C., ktorý sa v tom okamihu zdržiaval v prístavbe ich rodinného domu, do tejto letnej kuchyne neoprávnene vstúpili. Zároveň je pochopiteľný aj postoj poškodenej C., ktorá opakovane uvádzala, že z dôvodu takejto verbálnej ako aj neskôr fyzickej agresie u oboch obžalovaných zisťovala dôvod ich takéhoto protiprávneho konania a že ju ani nenapadlo výslovne vyzývať oboch obžalovaných na opustenie jej rodinného domu. Obaja obžalovaní, pokiaľ ide o skutok 2/ tohto rozsudku, vzápätí za prítomnosti svedka F. E. vnikli aj na uzatvorený dvor rodinného domu poškodených R., aj keď už priamo nevošli do obydlija oboch týchto poškodených. Obaja obžalovaní sa pritom opakovane vyhrážali poškodeným G. a C. R. zabitím ich synov a dožadovali sa od oboch poškodených, predovšetkým však od poškodenej G. R., oznámenia miesta zdržiavania sa ich synov, teda poškodeného D. R. ako aj L. R.. V tejto súvislosti je zas potrebné uviesť, že poškodená G. R. aj opakovane uvádzala, že oboch obžalovaných, keďže svedok F. E. sa nijakým spôsobom konania oboch obžalovaných nezúčastnil, vyzývala na opustenie jej príbytku. Poškodená C., v prípade skutku 1/ tohto rozsudku, zas uvádzala, že z dôvodu takejto verbálnej ako aj fyzickej agresie oboch obžalovaných voči jej synovi C., pociťovala tiež dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, pričom zdôraznila, že aj v čase konania hlavných pojednávaní s výrazným časovým odstupom od spáchania skutku pociťuje strach, keď na dvore jej rodinného domu zaparkuje nejaké motorové vozidlo a zároveň poukázala aj na skutočnosť, že v tom čase opatrovala niekoľkokomesačného maloletého syna. Totožne aj poškodená R. či aj poškodený C. R. uviedli, že z konania oboch obžalovaných pociťovali strach, keďže obaja obžalovaní sa im vyhrážali usmrtením ich oboch synov ako aj ich samotných.

Konanie oboch obžalovaných, ktorí za použitia násilia ako aj pod hrozbou usmrtenia v prípade skutku 1/ tohto rozsudku vo vzťahu k poškodeným C. a D. R. a v prípade skutku 2/ tohto rozsudku aj vo vzťahu k poškodeným G. R. a C. R., neoprávnene vnikli do priestorov rodinného domu poškodených C., pokiaľ ide o skutok 1/ tohto rozsudku a do uzamknutého priestoru pred rodinným domom poškodených R. v prípade skutku 2/ tohto rozsudku po objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zákona, keďže takéto konania sa dopustili závažnejším spôsobom konania, teda násilím a hrozbou bezprostredného násilia. Obaja obžalovaní sa zároveň aj vyhrážali zabitím poškodeným C. C. a D. R., v prípade skutku 1/ tohto rozsudku a v prípade skutku 2/ tohto rozsudku sa zas takým istým spôsobom vyhrážali poškodeným G. R. ako aj C. R., čím týmto spôsobom sa zároveň dopustili aj pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zákona, keďže aj tohto konania sa dopustili násilím a hrozbou bezprostredného násilia v zmysle ust. § 138 písm. d) Tr. zákona. V prípade oboch posudzovaných trestných činov súd zároveň zohľadnil, že oboch týchto protiprávných konaní sa obaja obžalovaní dopustili z osobitného motívu a teda z pomsty v zmysle ust. § 140 písm. b) Tr. zákona, keďže vykonaným dokazovaním bolo nepochybné preukázané, že obaja obžalovaní takýmto neprimeraným spôsobom reagovali na predchádzajúce fyzické ako aj násilné konanie poškodených C. C. a predovšetkým D. R. na blízkeho príbuzného oboch týchto obžalovaných, svedka F. E., čím teda zároveň obžalovaní naplnili aj kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. d) Tr. zákona ako aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. d) Tr. zákona. Týchto skutkov sa obaja obžalovaní dopustili vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania oboch obžalovaných bola daná vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zákona, keďže obaja obžalovaní vedeli, že svojim konaním môžu porušiť alebo ohroziť záujem na ochrane domovej slobody ako aj záujem na ochrane jednotlivca pred závažnejšími vyhrážkami, a pre prípad, že takéto porušenie alebo ohrozenia spôsobia, boli s tým uzrozmnení.

Obaja obžalovaní sa oboch skutkov dopustili ako trestne zodpovedné subjekty.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Obaja obžalovaní sú z miesta svojho trvalého bydliska hodnotení všeobecne.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol obžalovaný C. E. st. v minulosti už 9 krát priestupkovo postihnutý a to za priestupky na úseku cestnej premávky.

Podľa odpisu z registra trestov ako aj pripojených spisov súd zistil, že tento obžalovaný bol v minulosti už 7 krát súdne trestaný. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného boli pritom za rôznu trestnú činnosť a to napr. za trestný čin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1 Tr. zákona, za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Naposledy bol pritom tento obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 4/2012 zo dňa 03.06.2013 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Uvedený trestný rozkaz bol pritom obžalovanému doručený dňa 19.06.2013 a nadobudol právoplatnosť dňa 28.06.2013. Tento obžalovaný bol odsúdený takisto aj trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č.k. 1T/79/2013-84 zo dňa 16.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2013. Týmto trestným rozkazom bol obžalovanému uložený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Keďže obžalovaný predmetné skutky mal spáchať dňa 13.11.2011, teda pred vyhlásením oboch vyššie uvedených trestných rozhodnutí, čiže pred doručením trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 4/2012 ako aj trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1 T 79/2013, bolo potrebné tomuto obžalovanému ukladať vo vzťahu k oboch vyššie uvedeným odsúdeniam súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona a to v nadväznosti na ust. § 41 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovanému pritom bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na najprísnejšie trestaný trestný čin. V danom prípade je takýmto trestným činom prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý možno jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 1 roka do 5 rokov.

Na strane obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaný síce bol pred odsúdeniami, vo vzťahu ku ktorým súd ukladal súhrnný trest, opakovane súdne trestaný, zároveň však s prihliadnutím na skutočnosť, že išlo o odlišné odsúdenia ako v prejednávanej trestnej veci a že u uvedených odsúdení došlo k vzniku fikcie neodsúdenia, z tohto dôvodu na tieto predchádzajúce odsúdenia súd nemohol prihliadať ako na prítiažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. Keďže súd ukladal obžalovanému trest za viaceré trestné činy, túto skutočnosť bolo potrebné zohľadniť podľa ust. § 37 písm. h) Tr. zákona.

Na strane obžalovaného tak bola zistená prevaha prítiažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Obžalovanému tak bolo potrebné vychádzať zo základnej výmery trestu odňatia slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona ukladať súhrnný trest odňatia slobody v rozmedzí od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému, súd zohľadnil predovšetkým mieru jeho účasti ako aj celkovú aktivitu tohto páchatela pri spáchaní oboch skutkov. Je nepochybné, že obžalovaný E. st. ihneď po zistení toho, že jeho syn, svedok F. E. sa stal obeťou výhražného ako aj násilného konania zo strany poškodeného C. C. a predovšetkým poškodeného D. R. a to so zbraňou v ruke, spolu s oboma svojimi synmi, obžalovaným C. E. ml. ako aj svedkom F. E. ml. sa rozhodol odísť do rodinného domu poškodeného C. a neskôr, po úteku poškodeného D. R., aj do obydľia poškodených R.. Zároveň mal súd za nepochybne preukázané, že tento obžalovaný sa väčšou mierou podieľal aj na fyzickom napadnutí predovšetkým poškodeného D. R.. Tento obžalovaný bol pritom v minulosti už opakovane súdne trestaný a to za rôznorodnú trestnú činnosť. Na druhej strane súd zohľadnil, že doposiaľ tento obžalovaný nebol odsúdený za násilnú trestnú činnosť ako aj na okolnosti predchádzajúce samotným žalovaným skutkom, keďže jeho syn na hranici plnoletosti bol fyzicky napadnutý a zároveň sa stal aj obeťou výhražného konania so zbraňou v ruke zo strany poškodeného C. a predovšetkým poškodeného D. R., aj keď to pochopiteľne nijakým spôsobom neznižuje trestnú zodpovednosť tohto obžalovaného zo spáchania oboch žalovaných skutkov. Zohľadniac všetky okolnosti spáchaných skutkov tak súd dospel k záveru, s prihliadnutím pochopiteľne už na upravenú trestnú sadzbu najprísnejšie trestaného trestného činu, ktorá je nepomerne prísna, že na nápravu tohto obžalovaného ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie je

postačujúci trest odňatia slobody nad spodnou hranicou takto upravenej trestnej sadzby. Z tohto dôvodu súd tomuto obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 7 mesiacov. V tejto súvislosti súd už len na okraj poznamenáva, že tomuto obžalovanému napriek opakovaným odsúdeniam doposiaľ ani nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom na predchádzajúce početné odsúdenia obžalovaného, skutočnosť, že sa v prejednávanej trestnej veci dopustil celkovo dvoch skutkov, ako aj na okolnosti spáchania oboch skutkov, súd dospel k záveru, že výkon tohto trestu obžalovaným je potrebné spojiť s obmedzením jeho osobnej slobody.

Vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu, súd zároveň zrušil výroky o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 4/2012 ako aj trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1 T 79/2013.

Keďže tento obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný C. E. ml. bol podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov v minulosti už 10 krát priestupkovo postihnutý, totožne ako jeho spoluobžalovaný za porušenie dopravných predpisov.

Z odpisu z registra trestov ako aj z pripojeného spisu tohto súdu vyplýva, že tento obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 153/2014 zo dňa 07.08.2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 17.09.2014 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2014 a to za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom a to so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov, teda do 26.09.2018.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný žalovaný skutok spáchal pred vyhlásením iného jeho trestného rozhodnutia, t.j. pred doručením trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 153/2014. Z tohto dôvodu tak bolo potrebné tomuto obžalovanému ukladať vo vzťahu k tomuto odsúdeniu súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Súhrnný trest bolo pritom potrebné obžalovanému ukladať podľa zásad na ukladanie súhrnného trestu a to podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na najprísnejšie trestaný trestný čin, ktorým bol v prejednanom prípade zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona. Podľa tohto zákonného ustanovenia tak možno páchatelovi tohto trestného činu ukladať trest odňatia slobody v trvaní od 3 rokov do 8 rokov.

Tomuto obžalovanému pritom poľahčovalo, že pred spáchaním skutkov, vo vzťahu ku ktorým súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, nebol v minulosti opakovane súdne trestaný, pričom aj keď bol viackrát priestupkovo postihnutý, súd zohľadnil, že išlo o priestupky na úseku cestnej premávky. Z tohto dôvodu ako poľahčujúcu okolnosť súd na strane tohto obžalovaného vyhodnotil jeho doterajší riadny spôsob vedenia života (§ 36 písm. j) Tr. zákona). Keďže súd ukladal súhrnný trest a to vo vzťahu k viacerým trestným činom, bolo potrebné túto skutočnosť posúdiť ako okolnosť, že obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov v zmysle ust. § 37 písm. h) Tr. zákona. Na strane obžalovaného tak nastala rovnováha poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona. Obžalovanému tak bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby pri zločine obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona a to v rozpätí od 3 rokov do 8 rokov.

Súd pri určovaní konkrétnej výmery trestu zohľadnil, že pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody, tento trest nemôže byť miernejší ako trest uložený mu skorším rozhodnutím. Z vyššie uvedeného dôvodu tak bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody nad výmeru troch rokov a teda je zrejmé, že tomuto obžalovanému bolo potrebné takisto nevyhnutne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody u tohto obžalovaného tak súd zohľadnil mieru účasti tohto obžalovaného na spáchaní oboch skutkov, keďže je nepochybné, že tento sa na nich zúčastnil v menšej miere ako obžalovaný E. st., skutočnosť, že na rozdiel od svojho spolupáchateľa, ale zas s prihliadnutím na svoj vek, tento nebol doposiaľ viackrát súdne trestaný, pričom vo vzťahu k predchádzajúcemu jeho odsúdeniu mu ukladal súhrnný trest. Súď však zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že prechádzajúce súdne postihnutie tohto obžalovaného bolo takisto za násilnú trestnú činnosť. Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k presvedčeniu, že na nápravu

tohto obžalovaného je potrebné mu uložiť trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby a to v trvaní 3 rokov a 3 mesiacov, ktorý považoval za trest primeraný a adekvátny základným kritériám ukladania trestov.

Vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu, súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 153/2014.

V zmysle ust. § 49, resp. § 51 Tr. zákona v prípade takto určenej výmery trestu odňatia slobody nie je možný podmienený odklad jeho výkonu a je teda zrejmé, že výkon takéhoto trestu týmto obžalovaným bolo potrebné spojiť s obmedzením jeho osobnej slobody.

Keďže ani tento obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním žalovaných skutkov vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona).

Poškodená UNION zdravotná poisťovňa a.s. si v prípravnom konaní síce nárok na náhradu škody uplatnila, avšak v konaní pred súdom sa z dôvodu nízkej sumy vynaložených liečebných nákladov za ošetrovanie poškodeného D. R. vzdala svojho nároku na náhradu škody. Poškodení C. C., D. R. a H. C. si nárok na náhradu škody neuplatnili. Poškodení G. R. a C. R. si síce nárok na náhradu škody uplatnili, avšak jeho sumu nevyščísľali ani do skočenia vyšetrovania a z tohto dôvodu s týmto svojím nárokom neboli pripravení ani na hlavné pojednávanie. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd o nároku na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.